

Losům jsou zde na roven postaveny též částě losů, když dle slosovacího plánu takové vůbec jsou.²⁾

Co do způsobu zaplacení poplatku z podobných listin v. § 144.

Způsoby zapravování poplatku.

Poplatek vybírá se buď

a) prostředně t. j. upotřebením kolků³⁾ neb blanketu úradně kolkovaného, buď

b) bezprostředně či přímo, hotovými.

Pro zapravování poplatku platí zásada, že lze povinnosti poplatkové učiniti za dost pouze tím způsobem, jaký jest předepsán. Nelze tedy s platným účinkem zapraviti poplatek kolkem, když hotovými měl býti placen a naopak, tedy že by poplatníkovi výslovně byla ponechána volba způsobu, jakým chce plniti povinnost poplatkovou.

²⁾ § 6. téhož zákona.

³⁾ Známky kolkové byly na základě nejv. rozl. ze dne 6. března 1854 nřizzením min. fin. ze dne 28. března 1854 (ř. z. č. 70) zavedeny na místo dřívějšího okolkováného papíru, kde na každý jednotlivý arch papíru zvlášť odlišně byl kolek srovnávající se s částkou, jaká měla býti zapravena.

Nyní má býti učiněno za dost povinnosti poplatkové upotřebením známek kolkových ve veškerých případech, ve kterých neplatí se poplatek hotovými a ve kterých nebylo užito blanketu již kolkovaného aneb ve kterých nebyl vtisknut kolek na listinu samu přímo (§ 144.).

Nehledie ku známkám, kterými zapravují se různé poplatky a daně (známky poštovní, kolkové známky novinářské, kolky kalendářské, statistické známky poplatkové a pod.), které však v životě praktickém nechtáme k tak zv. „poplatkům právním“, byly známky kolkové, o něž nám zde jde — ač co do zevnějšku občas měněny — povždy jednotny až do zavedení daně z tržby cenových papírů, pro jejíž zapravování ve formě kolků byly zvláštní zavedeny známky kolkové.

Prvé — můžeme říci obyčejné — známky kolkové jsou vydány na částky: $\frac{1}{2}$, 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 12, 15, 25, 30, 50, 60, 75, 90 kr., pak 1, 2, $2\frac{1}{2}$, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 15 a 20 zl.; a druhé — pro daň z tržby cenových papírů — na částky: $2\frac{1}{2}$, 5, 10, 20, 50 a 80 kr., pak 1, 2, 5 a 8 zl. (Zák. ze dne 18. září 1892 § 24., al. 1. (ř. z. č. 172). — Nař. min. fin. ze dne 10. listopadu 1892 §§ 15. a 16. (ř. z. č. 197).

Zapřavování poplatku.

§ 134.

A. kolkem.

Ve formě kolku vybírá se:

1. poplatek stálý a daň z tržby cenných papírů, vyjnuouc:
a) poplatky z posledního pořizení, t. j. z odvolatelných ustanovení pro smrt (z testamentů, kodicillů), z kterých může býti poplatek stálý placen hotovými s poplatkem z převodu jmění a pouze, kde platí se i poplatek tento kolky, zapřaví se sebou poplatek z posledního pořizení též kolkem,¹⁾ pak

b) poplatek z rozsudků v právní při, jejíž předmět jest necenitelný, a

c) poplatky stálé, které buď na základě zákona aneb na základě zvláštního povolení odvádějí se hotovými; na př. z přijímacích listů podniků železničných a paroplavebních o přijetí osob neb zboží k dopravě (listky osobní a nákladní) atd. v. § 136.²⁾

2. Poplatek škálový z jednání právních, je-li plnění a odplata věci cenitelnou a je-li peněžní hodnota plnění a odplaty v listině samé udána aneb naznačena vzhledem k jiným listinám, spisům, neb účtům a nevyhází-li na poplatek řádném i s přirážkou více než 25 zl.

3. Poplatek procentový

a) z darovaných neb

b) zděděných věcí *movitých*, pokud neobnáší poplatek vycházející i s přir. více než 25 zl.³⁾ ⁴⁾ a

Pro země koruny Uherské a pro země okupační (Bosnu a Hercegovinu) jsou zavedeny zvláštní známky kolkové a zvláštní blankety kolkem opatřené, jejich lze upotřebiti s účinkem jen v obvodu těch zemí, pro které byly vydány.

Při listinách a spisech kolku podrobených lze upotřebiti tedy známek kolkových pouze toho finančního obvodu, jemuž náleží poplatek (Nař. mín. fin. ze dne 2. října 1868 § 16. ř. z. č. 135) (v. § 15.).

¹⁾ Z listin, obsahujících ustanovení neodvolatelná, jako: smlouvu dědicou, neodvolatelné darování pro smrt a neodvolatelná ustanovení mezi manželi o právech, která v případě smrti jednoho druhému mají připadnouti, budiž dle obecných pravidel zapřaven stálý poplatek kolkem hned při sdělení listiny.

²⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 6., lit. A) (ř. z. č. 89). — Zák. ze dne 18. září 1892 § 3., al. 2. (ř. z. č. 172).

³⁾ Co nejví se býti dle v. z. o. darováním, nespádá pod ustanovení toto; na př. dědičné vyhýbání a pod. (Vyn. mín. fin. ze dne 4. července 1869 čís. 18.153. — Příl. p. Kraj. č. 9, str. 40.)

e) ze vkladů do knih veřejných ku nabývání práv věcných, vyměřili se poplatek $\frac{1}{2}\%$ z hodnoty, pokud nepřevyšuje řádný poplatek vycházející 4 zl., čili 5 zl. i s přírůžkou.^{4) 6)}

Odchyłka od ustanovení tohoto má míti místa pouze při jednání z povinnosti úřadní ve smyslu zákona ze dne 23. května 1883 (ř. z. č. 82), kde dotýčený výměr tabulární sdělen býti má kompetentnímu úřadu finančnímu, by předepsal poplatek ku zapravení hotovými.⁷⁾

Obnášeli poplatek (i s přírůžkou) v odstavci 2. a 3. a) b) uvedený více jak 25 zl. a v odstavci 3 c) naznačený více jak 5 zl., ponechává se poplatníkovi, zapraviti poplatek kolkem neb hotovými. Za to ale buďtež poplatky škálové, pokud by neobnášely více než 25 zl. (incl. přírůžky) aneb poplatky stálé zapravovány kolkem hned při vyhotovení listiny i tenkrát, když se sejdou s poplatky procentovými aneb, když poplatnost později nastane, hned jak tato nastala.⁸⁾

Při vypočítávání tohoto obnosu minimálního buďtež přidruženo k veškerým poplatkům škálovým, které dlužno zapraviti ze všech právních jednání v jedné právní listině obsažených.^{9) 10)}

4) Zda-li pozůstalost byla projednána soudem neb notářem co soudním komisařem, jest lhostejno. (Srov. výn. fin. říd. zem. p. Štyr. ze dne 30. srpna 1865 č. 8817. — Příl. p. Štyr. č. 34, str. 135.)

5) Popl. zák. § 4. — Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 6. (1), a), b), c) (ř. z. č. 89). — Zák. ze dne 31. března 1890 § 4. (ř. z. č. 53).

6) Při zodpovídání otázky, jakým způsobem má býti poplatek zapraven, má rozhodovati povšechná suma poplatků, které vyměřeny býti mají na základě jednoho a téhož výměru, kterým se vklad povoluje. (Rezh. min. fin. ze dne 19. října 1866 č. 44.508. — Příl. p. Mor. č. 16, str. 47 z r. 1871; p. Hor. Rak. č. 2, str. 5 z r. 1872; p. Salmbr. č. 5, str. 42 z r. 1872).

7) Nota min. fin. a min. pr. ze dne 4. března 1884 čís. 1630. (Příl. p. Čechy č. 16, str. 86; p. Hor. Rak. č. 6, str. 17; p. Kor. č. 6, str. 34; p. Příl. č. 8, str. 30.)

8) Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 6., lit. B) (ř. z. č. 89).

9) Popl. zák. § 39., al. 2.

10) Dle nařízení min. pr. a fin. ze dne 27. listopadu 1858 odst. 4. (ř. z. č. 223) lze v místech, ve kterých není prodej známek kolkových, vyhotoviti notářskou listinu poplatku škálovému podrobenou bez kolků, i kdyby poplatek 20 zl. nepřevyšoval. V takových případech buďtež však do 8 dnů učiněno za dost povinností poplatkové dodatečným upotřebením kolků, které překolkovati zde přísluší úřadům berním.

§ 135.

Zaprvování poplatku bezprostředně, hotovými či přímo.

Poplatek vybírá se bezprostředně či hotovými:

a) z testamentů a kodiceilů, když z nich nebyl poplatek zapraven kolkem;

b) z jednotlivých nálezů soudů civilních, při kterých totiž má býti předepsán poplatek procentový;

c) z listin právních, ve kterých cenitelná hodnota plnění a odplaty není naznačena aueb ze kterých obnáší škálový poplatek (i s přírůžkou) více než 25 zl. a poplatek ten nebyl zapraven kolkem;

d) veškery poplatky procentové vyjmuoe jediné případy v předcházejícím (§ 134. v odst. 3., lit. a—c) uvedené;

e) za smlouvy služební, jaké uzavírá e. k. správa pošt a telegrafu s neerárními poštmistry, poštovními expeditory a správci úřadů telegrafních;¹⁾

f) poplatky, jichž placení bezprostředně komu k žádosti ministeriem financí zvlášť bylo povoleno. Každé takové povolení má býti prohlášeno;^{2) 3)}

g) poplatky, za které na základě úmluvy se správou finanční plní se suma vyrovnací;⁴⁾

¹⁾ Nař. m. f. ze dne 1. září 1892 č. 30.479. (Věst. m. f. č. 46, str. 620, — příl. p. Hor. Rak. čís. 13, str. 61); dlo ze dne 11. ledna 1894 čís. 33.565. (Věst. m. f. č. 3, str. 13; — příl. p. Hor. Rak. č. 3, str. 27; p. Korut. č. 4, str. 19; p. Mor. č. 19, str. 100.)

²⁾ Pop. zák. § 28. b). — Zák. ze dne 18. září 1892 § 23., al. 1. (č. z. č. 172).

³⁾ Co zvlášť se týče daně z tržby cenných papírů bylo vysloveno, že ústavy a osoby, které by chtěly dosáhnouti výhody, platí daň hotovými na místo kolkem, mají podati žádosti své (kolkované) u řídicího úřadu finančního l. stolice, nebo přímo u ministeria financí. Žádosti tyto mají obsahovati zevrubné vyličení jak zařízení jsou obchodu knihy zadatelův týkající se tržby efektů a kromě toho všechny okolnosti, jimiž žádost se odůvodňuje (jako výši ročního obratu cenných papírů a pod.) (Nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 42., al. 1. a 2., č. z. č. 197).

⁴⁾ Správě finanční jest ponecháno, by na místo poplatků kolkem splatých o sumu vyrovnací (paušální) dohodla se se společnostmi, ústavami a osobami, jimž bezprostředně placení poplatků jest uloženo (odst. e) neb zvlášť povoleno (odst. f), když lze zjistiti okolností pro posouzení objemu obchodu potřebné. (Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 12. b) — č. z. č. 89).

Kdož podobné dohodnutí se správou státní zamýšlí, nechť za to zažádá při okresním úřadu finančním, v jehož obvodu bydlí a při společnostech a ústavech při němž úřadě, v jehož obvodu jest sídlo správy ústřední. V podání

h) poplatky státní, škálové a procentové, které c. k. vyslanectví a konsuláty na základě požádání rakouských úřadů finančních vyberou od poplatníků v cizozemsku;

i) poplatky, které ku placení pozdějšímu byly zaznamenány; ⁵⁾

k) Poplatky, které se ku placení předepisují s pokutou za přestoupení zákona poplatkového; ⁶⁾

l) poplatky z určitých jednání právních, při kterých bezprostředně placení poplatku zákonem zvlášť bylo nařízeno (v. násl. § 136.).

§ 136.

Zapřavování poplatku hotovými z právního jednání bez vyhotovení listiny.

Za taková právní jednání, při kterých poplatek má býti zapřavován přímo a při kterých pro jejich poplatnost není potřeby, by zvláštní byla vyhotovena právní listina, bylo poznamenáno:

1. Zápůjčky dané na státní a jiné papíry cenné neb na zboží a též jejich prolongace, jaké poskytují ústavy k obchodům takovým oprávněné. ^{1) 2)}

tom budtež řádně uvedeny okolnosti pro posouzení objemu obchodu potřebné, pokud mají vliv na stanovení sumy pausálu a sebou budiž určité udána pausální suma roční, která by místo poplatku měla nastoupiti. (Nař. min. ř. ze dne 29. ledna 1863 ř. z. č. 12.)

Odhylku od zásady této tvoří daň z tržby cenných papírů, při které její sjednání neb pausalování není přípustné. (Nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 43. ř. z. č. 197.)

⁵⁾ Za příčinou zjednodušení jednání při vykazování poplatků zaznamenaných bylo nařízeno, že v právních sporech osob od poplatku osvobozených poplatky, jaké by osoby takové musily uhradovati, kdyby osvobozeny nebyly, mají býti soudu zvlášť vykazovány při tom činu, kterým se vykazují útraty soudní a v případě, že by osoba neosvobozená byla odsouzena zcela neb částečně k náhradě útrat, jest na soudu sděliti úřadu, jemuž jest vyměřovati poplatky, zmíněný seznam poplatků i s přepisem nálezu soudního. (Nař. m. f. ze dne 31. srpna 1858 ř. z. č. 137.)

⁶⁾ §§ 5., 28., 29., 79.—82. popl. zák.

¹⁾ Změn. pol. saz. ^{73/III} 1.) a) al. 2. z r. 1862. — Ustanovení toto má se však vztahovati pouze k ústavům, které ku provozování obchodů naznačených na základě svých statulů jsou oprávněny a jest co do věci potud obmezeno.

2. Zápůjčky dané majiteli zastaváren na zástavy a takéž jejich prolongace.^{2) 3)}

3. Obdržecí a přijímací listky (listky osobní a nákladní) podnikatelstev železničních a paroplavebních, jimiž tato dosvědčují, že převzala osoby neb zboží k dopravě.⁴⁾

4. Smlouvy o zřízení společnosti akciových neb komanditních společností na akcie, pak půjčky uzavřené způsobem vydání podílných dlužních úpisů, dále kupony na úroky z půjčky a též placení úroků bez kuponů z dlužních úpisů, když tyto svědčí tomu, kdo je doneše;⁵⁾ a pak kvitance na zaplacený kapitál a úroky při ústavech pro úvěr pozemkový.⁶⁾

pokud vedle zástavy nebyla vydána ještě směnka neb zvláštní dluhopis, které listiny mají býti zvláštními předměty poplatku dle pravidel všeobecných, ač mimo to poplatek ze zálohy hotovými byl zapraven. (Srov. rozh. m. f. ze dne 21. července 1877 č. 17.089. — Příl. p. Čechy č. 11, str. 48.)

²⁾ Zda-li poplatek, o nějž v odst. 1. a 2. jde, řídí se dle skály I. neb II., jest lhostejno. (Rozh. m. f. ze dne 2. května a 2. září 1870 č. 11.017. — Příl. p. Štyr. č. 22, str. 63; p. Hal. č. 12, str. 52.)

³⁾ Zák. ze dne 23. března 1885 § 6. (ř. z. č. 48). — Nař. m. f. ze dne 24. dubna 1885 (ř. z. č. 49). — Poplatek tento musí býti placen, necht byla jaká vydána listina čili nie. Ze zásady této plyne, že listiny o takových zápůjčkách vydané nejsou více jinému poplatku podrobeny nežli tomu, který hotovými byl zapraven. To má míti platnost i kdyby dotyčná smlouva ve více exemplářích byla vyhotovena, což by v případech uvedených z pravidla zbytečným učinilo vydávání listků zastavních; ale i takový listek zastavní lze při podobných obchodech považovati za listinu o půjčce sdělanou, která vedle hotovými zapraveného skálového poplatku záložnému dalšímu poplatku nemá býti podrobena.

Tyto listky zástavní jsou tedy poplatku prosty a nelze je řaditi ani mezi zástavní listky vydané osobami, jež nejsou povinny, odváděti přímo poplatek ze záloh podobných, ani mezi tak zvané obchody stravní, ani mezi obdržecí potvrzení (§§ 33., 126. lit. e). (Srov. rozh. m. p. ze dne 21. července 1877 čís. 17.089. — Příl. p. Čechy č. 11, str. 48 a dle ze dne 20. listopadu 1872 čís. 31.273. — Příl. p. Mor. č. 9, str. 25 z r. 1873; p. Hor. Rak. č. 2, str. 10 z r. 1873; p. Salmbr. č. 3, str. 12 z r. 1873; p. Štyr. č. 11, str. 58; p. Dalm. čís. 7, str. 19 z r. 1873.)

⁴⁾ Změn. pozn. k odst. d) a e) pol. saz. ^{31/47} z r. 1862. — Zák. ze dne 31. prosince 1894 art. V. f) art. XX. (ř. z. č. 2 z r. 1895).

⁵⁾ Změn. pol. saz. ^{31/100}, pozn. 3.) a 5.) z r. 1862. — Změn. pol. saz. ^{73/36} 2.) b) z r. 1862. — Změn. pol. saz. ^{97/11} 2.) d) z r. 1862.

⁶⁾ Zák. ze dne 10. července 1865 art. III. (ř. z. č. 55). — Nař. m. f. ze dne 16. ledna 1866 (ř. z. č. 9).

Holovými má býti též zapravován poplatek z cenných papírů (akcií, podílových listů akciových, dílech úpisů dlužních a pod.) cizozemských akciových společností, komanditních společností na akcie, cizozemských korporací neb jednotlivců, když a pokud na některé tuzemské burse mají býti zazuamenávány neb když a pokud mají býti věnovány obchodu v zemích rakouských.⁷⁾

5. Smlouvy o společnostech obchodní, jakmile se učiní ohlášení při obchodním soudu, by společnost byla zapísána do rejstříku obchodního.⁸⁾

6. Roční paušál placený na místě poplatku ze smlouvy při společnostech, kde nejsou pro úřad představeného a jiné úřady zvláštní příjmy určeny.⁹⁾

7. Při ústavách pojišťovacích: smlouvy pojišťovací, obdržecí potvrzení na veškeré platy se opakující a na platy ústavů, jaké společnost uhrazuje, když nastane případnost pojistná;¹⁰⁾ a podobně při společenských ústavách zaopatřovacích.¹¹⁾

Odehylka byla dovolena při obdržecích potvrzeních, jaké vydávají zřízení venkovských pošt na pense pensijním spolkem jim přířknutých, když pense ty oprávněným vyplácejí poštovní úřady na poukaz poštovního a telegrafního ředitelstva. Zde má býti vypláceno na kvitance dle skály II. kolkované.¹²⁾

8. Při smlouvách odvážných: hry loterii soukromých, výhry v loteriích státních i soukromých a sázky při dostihách, regatách a pod. totalisátorem zprostředkované.¹³⁾

9. Přijímání peněz v běžný účet vložených a placení úroků z nich, pak vydávání pokladničných poukázek, chequesů a jich gira.¹⁴⁾

⁷⁾ Zák. ze dne 8. září 1892 §§ 5. a 6. (č. z. č. 171).

⁸⁾ Změn. pol. saz. ^{91/85} pozn. 2. z r. r. 1862.

⁹⁾ Změn. pol. saz. ^{80/40} pozn. 4. z r. 1862.

¹⁰⁾ Změn. pol. saz. ^{40/67} lit. F) z r. 1862.

¹¹⁾ Změn. pol. saz. ^{40/67} lit. E) z r. 1862.

¹²⁾ Rozh. m. f. ze dne 4. listopadu 1889 čís. 35.395. (Pril. p. Hor. Rak. č. 5, str. 15 z r. 1890.)

¹³⁾ Změn. pol. saz. ^{40/67} lit. B) pozn. 2.) a 3.) z r. 1862; zák. ze dne 31. března 1890 §§ 7. a 8. (č. z. č. 16).

¹⁴⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 7., odst. 3. (č. z. č. 20); zák. ze dne 21. května 1873 § 5. (č. z. č. 87).

10. Při společnostech pro napomáhání živnosti a hospodářství, při záložnách utvořených z kontribučních a berních fondů, pak při záložnách občanských: smlouvy společenské (vklady statutární), výplaty podílu v zisku a splácení kapitálu na vklady členů společenstva.¹⁵⁾

§ 137.

Kontrolní prostředky při placení poplatků hotovými.

K vůli kontrole, zda-li společnosti, ústavy atd., což přímo mají platit poplatky, také vůbec a pak, zda-li lóž v čas platí, což přímo platit zákonem jin jest uloženo, byl při každém okresním řídicství fin., resp. úradě pro vyměřování poplatků r. 1885 založen zvláštní katastr, ve kterémž mají býti vyznamenány veškery v úradním obvodu nacházející se právnické osoby poplatné, jejich obor působení a veškery doby, ve kterých stává se ten neb onen poplatek splatným.¹⁾

Za týmž účelem jest finanční správa také oprávněna

a) naříditi veškerym společnostem, ústavům a osobám, kterým zapravování poplatku hotovými bylo uloženo neb povoleno, by vedly žurnál s vlastními zápisky úplně souhlasící, který má obsahovati udání, jichž jest potřeba pro posouzení správnosti jednotlivých položek poplatků, a

b) nechati zkoumati svými zřízení (e. k. okresních řídicítev finančních a úradů pro vyměřování poplatků)²⁾ správnost a úplnost žurnálů těch a jich souhlasení s knihami a účty původními.^{3) 4)}

¹⁵⁾ Zák. ze dne 21. května 1873 § 3. (č. z. č. 87).

¹⁾ Rozh. m. f. ze dne 9. dubna 1885 č. 10.271. — (Přil. p. Čechy č. 9, strana 44.)

²⁾ Nauč. o form. jednání ze dne 17. ledna 1885 § 23.

³⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 12. a) (č. z. č. 39).

⁴⁾ V souhlasení a na základě tohoto ustanovení bylo uloženo:

a) Všem ústavům dle statut oprávněným ku poskytování záloh ná státu a jiné cenné papíry neb na zboží, pak

b) všem ústavům zaopatřovacím a pojišťovacím pokud nejsou od poplatku osvobozeny, by v přičině hotovými splatného poplatku ze záloh poskytnutých a z jednání zaopatřovacího a pojišťovacího vedly zvláštní denník dle předepsaného vzorce A):

Kterak se má plniti povinnost poplatková.

§ 138.

A. Kolkem.

Pravidlem jest zde, že každý spis neb každá listina, jež jest podrobena poplatku způsobem kolku splatného, má se sepisovati na listu kolkem již opatřeném.)

Vzorec A.

D e n n í k
o poplatech přímo splatných na městě 18

Číslo řadové	Odvolení na vlastní zápisů obchod.	Předmět	Měřítko pro vyměření popl.		Po-platek		Číslo řadové	Odvolení na vlastní zápisů obchod.	Předmět	Měřítko pro vyměření popl.		Po-platek	
			zl.	kr.	zl.	kr.				zl.	kr.	zl.	kr.

Vedení takového denníku jest uloženo pouze ústřední správě podniku neb ústavu.

Účty filiálek buďtež do řečeného žurnálu pojaty dle jednotlivých položek, tak jako by to které právní jednání bylo uzavřeno při samé správě ústřední.

Pouhé sumární zanášení uzavřených právních jednání do žurnálu nemá tedy místa, leda že by podnik neb ústav byl oprávněn platiti poplatek dle úhrnů sum a nikoli dle jednotlivých položek jako na př. pojistovaci společnosti vzájemné.

Denník ten má měsíčně býti uzavřen a co list odevzdael i s poplatkem přímo splatným odevzdán pokladně důchodkové (Naf. m. l. ze dne 20. prosince 1862 odst. 2. — ř. z. č. 102). — Lagler, str. 27 a nstl.

c) Majitelům zastaváren jest uloženo, by vedli dle vzorce B) zvláštní denník souhlasel úplně s knihou zástav. Do denníku tohoto buďtež zapisovány jak půjčky prvotní tak i jich prolongace. Jednotlivé rubriky tohoto výkazu buďtež jednotlivě vyplněny a na konci každé kolony a každého denníku sečteny.

Denník tento buďž podobně jak sub a) a b) měsíčně uzavřen, a co list odevzdael i s poplatkem přímo splatným odevzdán pokladně důchodkové, v jejímž obvodu majitel zastavárny má své sídlo. (Naf. min. ze dne 24. dubna 1885 má § 15. — ř. z. č. 40.)

sepsáních právních listin obě strany zavazujících postací též podpis jedné strany, nachází-li se v rukou strany druhé. Zda-li jde o pouhý návrh (osnovu) listiny neb o konečné vyhotovení, nerozhoduje.²⁾

Při směnkách postací podpis vydatelův, akceptantův atd., vůbec podpis některé strany.³⁾

Při účtech (počtech, kontech, noších, výkazech a pod.) není potřeba podpisu vydatele, aby vzešla povinnost platiti poplatek.

e) Podnikům železničním a paroplavebním bylo uloženo na každé stanici přijímači věsti denník, do kterého denně zanášeti býti má počet vydaných listků jízduých a příslušný poplatek a to dle stupně jízduého na výměru poplatku vliv majitelů.

Na správě ústřední jest pak, prozkoumati správnost a soulad denníků těchto se zápisky pro správu samou vedenými, zdati z nich měsíčně sumár a předložiti tento s jednotlivými doklady co list odevzdací a s poplatkem přímo splatným důchodkové pokladně, v jejímž obvodu ústřední správa má své sídlo (Nař. m. f. ze dne 20. prosince 1862 odst. 3. — ř. z. č. 102).

f) Podobně jest uloženo společenstvům výdělkovým a hospodářským (záložnám atd.) o poplatcích přímo splatných věsti zvláštní denník.

Poněvadž však při společenstvech těchto má býti poplatek placen podle sumy úroků v určitém období vzešlých, postací, když se sumární výkazy těchto úroků pojmu do denníku dle měsíčních výsledků. Věci společenstev jest přispůsobiti knihy tak, by umožněna byla kontrola, jež přísluší správě finanční, by totiž správnost a úplnost denníku mohla býti porovnána s knihou hlavní a kusovní.

Uvedené platí rovně o poplatku procentovém ($\frac{2}{100}$) jakož i o poplatku škálovém, jež společenstvům těmto jest platiti. (Rozh. m. f. ze dne 7. května 1875 čís. 886. — Příl. p. Čechy čís. 10, str. 39; p. Mor. čís. 6, str. 25; p. Slez. č. 5, str. 9; p. Hor. Rak. č. 10, str. 39; p. Kor. č. 10, str. 21; p. Přím. č. 14, str. 99; p. Buk. č. 8, str. 32; p. Dal. č. 24, str. 66.)

g) Půjčky ve formě dlužních úpisů doručiteli svědčících buďtež oznámeny do 14 dnů po jejich uzavření, při čemž buďž udáno: Počet dlužních úpisů, částky, na které zní, umotovací plán, dle kterého mají býti splaceny a pak ve které době a jakými částkami budou z nich placeny úroky.

Při každé době splatnosti úroků buďž řádný výpočet poplatku i s poplatkem samým odevzdán pokladně důchodkové. (Nař. m. f. ze dne 20. prosince 1862 odst. 4. — ř. z. č. 102.)

¹⁾ Popl. zák. § 21. — Nař. min. fin. ze dne 28. března 1854 § 3., al. 1. (ř. z. č. 70).

²⁾ Pol. saz. $\frac{29}{40}$ pop. zák. — Rozh. min. fin. ze dne 3. srpna 1853 č. 24.557 — (Felsenbrunn II. č. 438).

³⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 14. (ř. z. č. 26).

nýbrž postačí, když lze vyrozuměti z účtů, na př. z poznačení listěného, ze štaupillie a pod., který to jest ústav neb osoba, z jichž obchodu neb živnosti účty byly vydány.¹⁾

Jinak návrhy (osnovy) právních listin jednu neb obě strany zavazující, vysvědčení, kvitance atd. nejsou podrobeny poplatku, pokud podpisem nejsou opatřeny, leda poplatku z příloh, když se jich co takových při poplatných podáních upotřebí.²⁾

§ 139.

Pozdější kolkování listin a úpisů.

Pozdější kolkování t. j. dání známku kolkovou na spis, když tento již byl vyhotoven, jest dovoleno :

a) při podacích spisech (podáních) poplatku podrobených, při duplikátech jejich, při jejich přílohách a při prepisech rubrik, nebyly-li ještě podány nebo nebyly-li, když se podávaly, od úřadu přijaty.¹⁾

Podá-li se spis nějaký ve formě telegramu, může ten, kdo jej podává, povinností poplatkové dosti učiniti tím způsobem, že podá úřadu, jenmuž telegram svědčil, obyčejný spis, obsahující úplně neb ve výpisu to, co obsahoval telegram, že přilepi na něj známky kolkové za telegram vycházející, aneb že se připojí vycházející poplatek v hotových penězích a napíše naň : „Doplňovací kolek za telegram níže položeného obsahu.“ Tento spis buď podán v osmídenní lhůtě preklusivní jdoucí ode dne, kdy došel telegram (v. též § 94., odst. 5.).^{2) 3)}

¹⁾ § 19. téhož zák.

²⁾ Pol. suz. ^{27/40} popl. zák.

³⁾ Podobně bylo vysloveno, že při ofertech nevyžaduje se, by na nich kolky byly přepsány, nýbrž postačí, když známky kolkové se překolkují. (Rozh. mín. fln. ze dne 26. dubna 1861 č. 4604. — Příl. p. Krak. č. 11, str. 30; p. Lvov č. 15, str. 52).

²⁾ Nař. mín. fln. ze dne 9. ledna 1869 §§ 1. a 2. (č. z. č. 8); — nař. mín. fln. ze dne 19. dubna 1882 (č. z. č. 42).

³⁾ Podobně lze učiniti zadost povinnosti poplatkové při telegrafických podáních ze zemí zalejších k úřadům Bosenským a Hercegovským a naopak z Bosny

b) Při spisech takových, které dle své povahy nejsou sice podrobeny poplatku, které však, užívá-li se jich co příloh, podrobeny jsou poplatku pro přílohy předepsanému.

c) Při spisech a listinách, které jsou pod výminkou od poplatku osvobozeny. Povinnosti poplatkové budíž zde učiněno za dost dříve, než-li se jich užívá v ten způsob, ve kterém se zakládá poplatnost (v. §. 207.).

Listiny, které dle zákona při jich užití podrobeny jsou poplatku vyššímu, jsou co do způsobu, jakým se má za dost učiniti poplatnost, za rovny pokládány listinám od poplatku pod výminkou osvobozeným.¹⁾

d) Při listinách a spisech z cizozemsku dostých, jmenovitě při listinách a spisech z cizozemsku úřadům zasláných, jimž přiložen jest poplatek v hotovosti neb poukázkou.

Při cenných papírech cizozemských, které v zemích zdejším v oběh mají býti dány, buďtež dříve než-li se tak stalo, známky kolkové příslušnému poplatku se rovnávající (v. §. 47.) upevněny na první stránce cenného papíru a překolkovány úřadem k těmto úřadním výkonům zvlášť zmocněným.²⁾

e) Při protokolech sepsaných od některého úřadu veřejného ve věcech stran se týkajících, obsahují-li nějaké právní jednání podrobené poplatku škálovému.³⁾ Jinak spadají pod uvedené pravidlo, že má býti psáno na listu již kolkováném.^{4) 5)}

a Hercegoviny k úřadům zdejšími. (Nař. m. f. ze dne 8. července 1884 č. 21479 (ř. z. č. 127).)

¹⁾ Nař. min. fin. ze dne 13. září 1855 č. 20460 (ř. z. č. 165).

²⁾ Nař. min. fin. ze dne 28. března 1889 odst. 5. a 16. (ř. z. č. 33). Zák. ze dne 18. září 1892 § 2. (ř. z. č. 171).

³⁾ Popl. zák. § 22.; nař. min. fin. ze dne 28. března 1854 § 4. (ř. z. čís. 70).

⁴⁾ Srov. rozh. min. fin. ze dne 31. března 1856 č. 6767. (Pril. p. Styr. č. 16, str. 58.)

⁵⁾ Výjimečně bylo nařízením min. fin. ze dne 19. dubna 1879 č. 5031 (Věst. min. fin. čís. 28, str. 213) vysloveno, že při soudních dražebních protokolech o věcech nemovitých nemá býti činěna obstarávka proto, že známky kolkové, srovnávající se se stálými poplatky za první arch vycházejícími (v. §. 101.,

V těchto případech buďtež náležitě známky kolkové dány na první stranu prvního archu spisu či listiny a to v případech ad *a)* a *b)* dříve, než-li se spisy ty podají, ad *c)* dříve než-li se spisu užije k potřebě poplatné, ad *d)* ve lhůtě pro podobné případy zvlášť předepsané a ad *e)* ve lhůtě 8 dnů ode dne sepsání protokolu neb ode dne, kdy potřebné snad schválení bylo dáno (v. § 149.)⁹⁾

Při listinách a smlouvách uzavřených úřady státními s výhradou vyššího schválení postačí, když kolkové známky srovnávajíce se se stálým a škálovým poplatkem teprve při udělení ratifikace přilepi se úřadem schvalujícím a pak se přepíší schvalující doložkou, neb překolkuji pečeti úřední.^{10) 11)}

Zcela zvláštní, od veškerého pravidla odchylující se ustanovení bylo vysloveno pro kvitanee na služné civilních zřízenců státních, již konají aktivní služby ve stálém vojsku, v loďstvu námořském, v zeměbraně neb domobraně, kde může příslušný

odst. 5.) nepotřebí se při tomto prvním archu, nýbrž při archích dalších, na kterých se nalézají nabídky jednotlivých vydražitelů.

⁹⁾ Nař. mín. fin. ze dne 28. března 1854 § 4. a) a § 5. a), b), c) (č. z. č. 70). — Rozh. mín. fin. ze dne 19. března 1855 č. 11,962. (Přil. p. Čechy č. 20, str. 92; p. Štyr. str. 138); dle ze dne 18. ledna 1858 č. 5158 č. 51,310. (Přil. p. Štyr. č. 3, str. 6.)

¹⁰⁾ Rozh. m. f. ze dne 23. září 1879 č. 27,281. (Přil. p. Čechy č. 17, str. 52; p. Mor. č. 10, str. 40; p. Slez. č. 4, str. 7; p. Hor. Rak. č. 7, str. 31; p. Štyr. č. 4, str. 17; p. Kor. č. 17, str. 98; p. Kraj. č. 6, str. 26; p. Tyr. č. 6, str. 15; p. Hal. č. 11, str. 50; p. Buk. č. 8, str. 42; p. Bahu. č. 20, str. 74.)

¹¹⁾ Jde-li o poplatek škálový, jehož výšku nelze z předu na jisto postavit, na př. při smlouvách dodávacích, možno zapravovati poplatek také tím způsobem, že při vydávání obdržecích potvrzení (kvitanee) na jednotlivé ohnasy nezapoví se způsobem kolku pouze poplatek za kvitanee co takovou (dle škály II.), nýbrž sebou opět způsobem kolku dle ohnusu kvitovaného též poplatek ze smlouvy. Tak že by v tom případě, když by na př. šlo o smlouvu dodávací, zapraven býti musel poplatek kolkem z jednoho a téhož ohnosa současně dle škály II. (z kvitanee) a dle škály III. (ze smlouvy). Ovšem jest pro tento způsob zapravování poplatku třeba zvláštního svolení jak ministeria finanč tak strany poplatné, již se dotýče, a ministeriu finanč bude lze dáti své svolení pouze v případech, v kterých bude umožněna kontrola, že se kvitanee skutečně na všechny ohnasy vydají a že se při jejich vydání povinností poplatkové také skutečně učini zadosť. (Srov. rozh. mín. fin. ze dne 7. listopadu 1875 č. 28,309. — Přil. p. Mor. č. 17, str. 65; — dle ze dne 20. března 1876 č. 5488, Přil. p. Hor. Rak. č. 9, str. 39.)

poplatek z kvitance lůž od kvitované částky býti odočten, když by kvitance sama předepsaným kolkiem řádně nebyla opatřena.¹²⁾

§ 140.

Překolkování známek kolkových.

Při spisech, které lze po jejich vyhotovení opatřiti známkami kolkovými, mají tyto býti úředně překolkovány tak, aby část otisku úřední pečeti byla zjevna na známkách kolkových a část na papíře, na kterém známky jsou přilepeny.¹⁾ Překolkování to náleží podacímu protokolům a výpravnám veřejných úradů a při pokladnách likvidaturě.

Osobám poplatným aneb za správné upotřebení známky kolkové zavázaným není v případě překolkování uložena žádná povinnost a zodpovědnost má je postihnouti teprve, když spisy nepřekolkované zpět převzaly.²⁾

Z listin právních, vysvědčení a úředních spisů, ježto byly vydány v uherském obvodu finančním, a z nichž může býti poplatek zapraven známkami kolkovými, lidíž po jejich přenesení do obvodu zdejšího, když nastane povinnost z nich platiti poplatek ve finančním obvodu zdejším, tento zapraven zdejšími známkami kolkovými, které mají od příslušného úradu řádně býti překolkovány (v. § 15., odst. 8.).³⁾

Noláře a jejich kanceláře nelze čítati k veřejným úradům ku překolkování známek kolkových povoláním. Pročež musí býti naloženo poplatnými listinami, noláry vyhotovenými tak, jak listinami, které byly sdělány osobami jinými. Jmenovitě nelze míti

¹²⁾ Nař. vesk. mín. ze dne 26. prosince 1887 odst. 5. (č. z. č. 3 z r. 1888).

¹⁾ Nař. m. f. ze dne 28. března 1854 § 6. (č. z. č. 70).

²⁾ Překolkování má pravidelně dříve se státi, nežli spis neb listina vyjde z protokolu podacího. Výpravny mají k tomu příslužeti, zde-li překolkování vůbec a úplně se provedlo, a jim jest dbáti o to, by překolkování z pouhého přehlédnutí snad opomenuté stalo se ještě před vydáním spisu straně neb před jeho uložením ve spisovně. — Při pokladnách má se tak státi před žurnalisováním. (Nař. m. f. ze dne 28. března 1854 § 7. (č. z. č. 70).

povinnost poplatkovou za splnění, když by známky kolkové byly překolkovány pečeti notářskou⁴⁾

Odehytku od tohoto stanovilo nař. mín. spr. a fin. ze dne 10. dubna 1860 (č. z. č. 91), dle kterého notáři mají svou pečeti notářskou překolkovati neprepsané známky kolkové na listinách a spisech, které jim co soudním komisařům podány byly v řízení narovnacím, vyznačivše dříve na každé známce kolkové den podání. V případech těchto má pak odpaduouli další překolkování při podání těchto listin a spisů k soudu.

Každý úřad veřejný jest povinen překolkování před se vzíti:

a) když známky kolkové jsou neporušeny a neprozrazují, že byly jednou již upotřebeny;

b) když neměly již býti prepsány a

c) když za překolkování bylo zadržáno již dříve, než-li nastala povinnost poplatků platiti, vyjma spisy a listiny z cizozemska přinesené, při kterých posuzovati, zda-li uvedené podmínky jsou splněny, vyhrazeno jest berním, resp. finančním úřadům, a pak listiny, za které pro přestoupení ustanovení poplatkových zapraven byl dodatečně poplatek jednoduší a zvýšený, při kterých překolkování známek kolkových má býti vyhrazeno výpravným okresním ředitelstev finančních aneb k návrhům těchto berním úřadům.⁵⁾

Nejsou-li splněny podmínky uvedené, nemá překolkování úřady býti před se vzato, a jeví-li se býti ustanovení poplatkové přestoupeno, budiž dle předpisu vyhotoven náleze, v kterémž sebou budiž uvedena příčina, proč překolkování nebylo před se vzato a zasláno příslušnému okresnímu úřadu finančnímu k dalšímu jednání úřadnímu.^{6) 7)}

⁴⁾ Nař. mín. fin. ze dne 2. října 1868 §§ 30., 33. (č. z. č. 135).

⁵⁾ Nař. mín. fin. ze dne 6. května 1856 č. 12.157 (č. z. č. 80).

⁶⁾ Nař. mín. fin. ze dne 28. března 1864 § 8. (č. z. č. 70).

⁷⁾ § 9. téhož nař.

⁸⁾ Za přesné seřazení uvedených ustanovení v příčině překolkování známek kolkových a oznamování přestupků poplatkových ručí představený úřad-

Podá-li strana známky kolkové veřejnému úřadu k tomu konci, by za dost učinila povinnosti poplatkově, jest úlohou úředníka k tomu ustanoveného, by známky ty přijímal, ihned při podání jich zkoumal, zda-li jsou neporušeny a posud nepoužity.

Nalezne-li závadu, která správné upotřebení podaných známek kolkových vylučuje, budiž vada ta zjištěna v přítomnosti strany, aneb, kdyby tato přítomna nebyla, neb, kdyby známky kolkové poštou byly došly, způsobem námitky vyhovující a buďtož obstarané známky kolkové i se spisy skutečným průběh zjišťujícími zaslány okresnímu úřadatelstvu finančnímu toutéž cestou, jaká předepsána jest pro zasílání nálezů o přestupcích důchodkových. (V. § 176.)

Jakmile úředník bez obstarávky převzal závadné známky kolkové, zodpovídejž pak sám škodlivé následky s opomenutím tímto spojené.

Toutéž ustanovení má platnost, přecházejí-li známky kolkové při vnitřní službě úřední od jednoho zřízence na druhého.⁵⁾

ního oddělení, kterémž práce ty byly odevzdány, a při úřadech, při kterých není žádných zvláštních oddělení úředních, představený úřadu sám. V případě potřeby může představený oddělení neb úřadu pro záležitosti uvedené ustanoviti úředníka jemu podřízeného, čímž přejde zodpovědnost s představeného na tohoto úředníka. (Nař. min. fn. ze dne 28. března 1864 § 13. ř. z. č. 70.)

V téže přímě bylo nařizeno, že otisky pečete při překolkování mají býti povždy zřetelné a k tomu konci že pečete mají býti řádně čišťeny, opotřebované za nové vyměňovány, že má býti použito ku překolkování barvy černé (na místo barvy modré neb fialové, kterou snáze lze odstraniti než-li barvu černou) atd. Srv. rozh. min. fn. ze dne 6. května 1864 č. 1645. — (Přil. p. Mor. č. 8, str. 30; p. Štyr. č. 24, str. 91; p. Hal. č. 21, str. 82; p. Dalm. č. 8, str. 65. — dlo ze dne 10. února 1870 č. 4355; Přil. p. Štyr. č. 4, str. 9; p. Dol. Rak. č. 4, str. 7; — dlo ze dne 20. prosince 1876 č. 36454; Přil. p. Buk. č. 5, str. 12 z r. 1871.)

⁵⁾ Nař. veškerých ministr. ze dne 16. července 1860 (ř. z. č. 177).

*Ustanovení o způsobu, jakým při listinách sluší upotřebiti
známek kolkových.*

§ 141.

z) *Vůbec.*

Má-li míti místo pravidlo uvedené, že totiž spis neb listina sepsána býti má na listu kolkovou známkou již opatřeném, může poplatnosti té za dost býti učiněno následovně:

a) Znamka kolková přilepi se na první straně každého archu dříve, než-li poplatná listina byla sepsána a přepíše se pod znamením kolkovým v barevném poli nejméně jedním řádkem slohu aneb pouze části písma, když by spis ani jeden řádek neobsahoval, nikoli však nadpisem neb podpisem.

Odchytku od zásady této vyslovenou při dani z tržby cen-
ných papírů v. n. s. § 142, odst. g).

Při používání blanketů buďtež známky kolkové přilepeny na místě, které určeno jest pro písmo rukou psané a přepsány při upotřebení blanketu způsobem naznačeným.^{1) 2) 3) 4)}

¹⁾ Nař. m. l. ze dne 28. března 1854 č. 4484, § 3. (č. z. č. 70); nař. m. l. ze dne 14. prosince 1858 č. 61.876 (č. z. č. 231).

²⁾ Ustanovení, že má býti psáno pod znamením kolkovým v barevném poli nepraktikuje se ze strany úřadů finančních přes-příliš přesně, ano nařizením m. l. ze dne 10. března 1855 č. 10.362 (Věst. m. l. č. 16, str. 147) a rozl. ze dne 24. června 1855 č. 26.127 (Pril. p. Hal. II, č. 36, str. 327) bylo vysloveno, že nemá býti považováno za přestupek poplatkový a že nemají býti obstarány kvitance veřejným pokladnám předložené, jakož i veškerý jiné listiny a spisy proto, že správně přilepené známky kolkové nebyly pouze v barevném poli, nýbrž přes znamení kolkové jedním neb více řádky přepsány, když proti pravosti známky žádných není pochybností.

V obyčejném životě dosti rozšířený náhled, že první řádek písma má neb musí býti psán přes známku kolkovou, není zákonem odůvodněno; žádá se pouze, by na první straně aspoň jeden řádek textu přes známky byl psán. Není tedy narušeno, že by první řádek a není zakázáno, by pouze jeden řádek textu byl psán přes známku kolkovou. (Srv. výn. fin. řed. zom. p. Štyr. ze dne 3. července 1858 č. 11.445. — Pril. p. Štyr. č. 19, str. 88.)

³⁾ Znamka kolková má na papíře dříve býti přilepena, než-li poplatná listina se napíše, pročež každá známka kolková, která přes písmo byla přilepena a pak teprv přepsána, nemůže býti považována za správně užitou a má se za to, jako by jí vůbec nebylo užito. Zda-li podobnou známkou kolkovou kreje se úplně písmo řádku aneb zda-li snad kryje pouze jednotlivé části písma,

§ 142.

β) *Zolášť.*

Blíže ustanovení byla vyslovena:

1. Při rozsudcích a nálezech soudních a sice:

a) Při rozsudcích a nálezech stálému poplatku podrobených, buďtež známky kolkové dle uvedených všeobecných pravidel upevněny na seznamu spisů, dále budiž na ně napsáno číslo jednací a datum, kdy seznam byl sepsán a pak buďte od úřadu překolkovány.

V řízení bagatelním buďtež známky kolkové za rozsudek řádně přilepeny na konci protokolu projednávajícího a úředně překolkovány, jakmile v ně bylo vepsáno číslo jednací a datum, kdy jednání bylo skončeno.¹⁾

Známky kolkové, které žalobce hned při podání žaloby sebou má přiložiti pro vydání platebního rozkazu neb příkazu (v. § 151., odst. 6.), buďtež přilepeny na exemplár toho příkazu soudního, který se dodá žalobci a buďtež řádně přepsány.

Byl-li právě, než-li byl vydán rozsudek konečný, vynes en přisudek, za který zvlášť má býti placen poplatek, budiž takový složen při seznamu spisů, když před vynesením rozsudku

jest úplně lhotejno, poněvadž v obou případech jest podán doklad pro to, že známka kolková byla přilepena teprv, když listina byla již sepsána. (Naf. mín. lín. ze dne 14. prosince 1858 -- ř. z. č. 131.)

¹⁾ Při protokolech dražebních platí všeobecné pravidlo, že známky kolkové mají býti na první straně přilepeny a přepsány. Výnosem m. f. ze dne 19. dubna 1879 č. 5031, al. 3. a 4. (Věst. m. f. č. 28, str. 213) bylo však vysloveno, že podobné protokoly nemají býti obstarovány, když známky kolkové srovnávajíce se se stálými poplatky, jaké za první arch vycházejí, nejsou připevněny na tomto archu prvním, nýbrž na dalších archích při nabídkách jednotlivých vydražitelů.

Při protokolech sepsaných o prodeji vojenských koní (po jednotlivu) má při každé jednotlivé dražbě (dle sk. III.) vycházející poplatek býti vyznačen, tyto jednotlivé částky buďte setčeny, kolky s úhrnkovou povinností poplatkovou se srovnávajíce na konci protokolu před jeho podepsáním upevněny a přepsány slovy, vyznačujícími úhrnkovou sumu docíleného výtežku. (Rozh. m. f. ze dne 14. března 1894 č. 52.398. — Příl. k věst. m. f. č. 2, str. 8; — příl. p. Sléz. č. 3, str. 10.)

¹⁾ Zák. ze dne 24. května 1873 § 3., al. 2. (ř. z. č. 97).

konečného tento seznam ještě byl sdělán: pakli ne, buďiz složen u soudu na výměr předcházejný, jež soud vydati má dříve, nežli vynese rozsudek konečný. Předložené známky kolkové buďte v případě prvému přilepeny na dalšíu seznamu spisů, a v případě druhém na podobném seznamu předcházejícím, nacez buďiz přes ne psáno a buďiz prekolčovány.²⁾ Dle tohoto nemá býti zapraven poplatek z přísudku při prvníu sepsání spisů, kde ještě ani není známo, zda-li bude vynesen přísudek neb rozsudek konečný, nýbrž při opětném sepsání spisů, když takové vůbec se drže před vynesením konečného rozsudku, když ne, tedy při předchozím výměru, jaký soud vydá před vynesením rozsudku konečného.³⁾

K vůli usnadnění kontroly správného upotřebení známek kolkových bylo ministerstvem spravy v souhlase s min. financí vysloveno, že v případech posledních mají známky kolkové býti přilepovány na původním rozhodnutí (konceptu) aneb na protokolu tomuto rozhodnutí předcházejícím a nikoli na vyřízení stranám vydaném.⁴⁾

b) Podobně jest se zachovati při poplatcích z výroků rozhodčích vůbec a z výroků vynesených komorami obchodními a živnostenskými, pak bursami veřejnými zvlášť. Známky kolkové pro jedno sepsání výroku potřebné buďte přilepeny na první sepsání (konceptu) výroku rozhodčího, kteresetulozi ve spisech toho výroku se týkajících a buďte textem přepsány; nebyli však výrok rozhodčí sepsán, nýbrž jen ústně vyhlášen, buďte přilepeny známky kolkové v seznamu (rejstříku, protokolu) o jednání rozhodčím vedeném na tom místě, kde jest zapsáno jednání k výroku se vztahující; a pak buďtez na horní části každé známky přepsány dnem, měsícem a rokem výroku a dolní část známek kolkových buďiz prekolčována pečeti komory obchodní, živnostenské nebo pečeti bursy v černé barvě otříslenou.

²⁾ Pozn. I. ku změn. pol. saz. ²⁷/₁₀₀ z r. 1862.

³⁾ Rozh. m. f. ze dne 14. března 1873 č. 3709. (Přil. p. Čechy č. 3, str. 12; p. Buk. č. 16, str. 85; p. Salmbr. č. 3, str. 13; p. Dalm. č. 29, str. 120; — dle ze dne 1. září 1876 č. 19302. (Přil. p. Hal. č. 10, str. 39; p. Mor. Rak. č. 3, str. 10 z r. 1877; p. Mor. č. 12, str. 45 z r. 1877; p. Dalm. č. 10, str. 28 z r. 1877.)

⁴⁾ Nar. m. spr. ze dne 7. května 1864 č. 3561 a nar. m. f. ze dne 27. května 1864 č. 23148. (Věst. m. f. č. 28, str. 243.)

Známky kolkové, jichž jest zapotřebí pro druhé, třetí a každé další sepsání výroku, budtež na samé vyhotovení výroku přilepeny a textem přepsány.⁵⁾

Pak-li by však hodnota předmětu sporného nebyla určité udána a nemůže ihned cena vyslechnutím stran býti vyšetřena, budtež veškera prvotní vyhotovení nálezů soudního i s jedním poplatku prostým přepisem do 8 dnů po vynesení nálezů sdělena úřadu finančnímu, by tento poplatek vyměřil, předepsal a vybral.⁶⁾

Totéž platí pro výroky rozhodčí ve sporech vzešlých z nákladních smluv závodů železničních a paroplavebních, pak pro výroky rozhodčí obchodního skladiště ve Vídni a zemského skladiště v Innsbrucku.⁷⁾

e) Jakým způsobem má býti plněna povinnost poplatková při nálezích soudů živnostenských nebylo sice zvlášť vysloveno, avšak ve smyslu ustanovení všeobecných a pak vzhledem k ustanovení, že při narovnání před tímlež soudy docílenému má býti poplatek (dle škály II.) placen tím způsobem, že při zanesení docíleného narovnání do „knihy narovnání (Vergleichsbuch)“ při soudech živnostenských zvlášť vedené patřičné známky kolkové mají býti náležitě přepsány, lze za to míti, že vyhověno bude ustanovením poplatkovým, když při zanesení nálezů do „knihy rozsudků“ — kteréž zanesení sluší považovati za jich vyhotovení — upotřebí a náležitě přepíší se patřičné známky kolkové.^{8) 9)}

d) Při narovnáních docílených před soudy živnostenskými a pak před prostředkovacím úřadem z dů-

⁵⁾ Zák. ze dne 23. března 1874 čl. II. (ř. z. I č. 29).

⁶⁾ Zák. ze dne 23. března 1874 čl. II. (ř. z. č. 29).

⁷⁾ Nař. mín. fin. ze dne 19. května 1875; ze dne 16. prosince 1876 a ze dne 6. února 1885 (ř. z. č. 78 z r. 1875; č. 139 z r. 1876 a č. 49 z r. 1885).

⁸⁾ Slov. zák. ze dne 14. května 1869 č. 79, al. 1. a 3. (ř. z. č. 63).

⁹⁾ Podobné ustanovení bylo zřejmě vysloveno pro jednání, o kterém se neseписuje zvláštní protokol, nýbrž jehož hlavní výsledek zapisuje se do knihy úřední.

V případech těchto má totiž poplatek, jaký dle povahy jednání připadá na první arch protokolu, zaplacen býti tím způsobem, že se náležitě známky kolkové v knize úřední přilepí a přepíší. (Pozn. ku změn. pol. saz. ¹⁰⁾ z r. 1862.)

věrníků obce utvořeným buďte náležitě známky kolkové při zanesení výsledku do knihy narovnáni správně přepsány.¹⁰⁾

2. Při poplatných žádostech, které nebyly podány písemně, ústně, sluší šetřiti následujícího a sice:

a) při žádostech za povolení (licenci) odbývatí hudbu, neb míti hostinské neb kavárnické místnosti otevřené přes hodinu policejní (§ 95. odst. 3. lit. a) 2.) buďž upotreben kolek na juxtě, když dává se licence z rejstříku juxtového, a pak-li by takové rejstříky nebyly vedeny, buďž kolku upotrebena na úradním záznamu, když takový se děje při úradě licencí udělujícím za příčinou nějaké dávký obecní aneb i za jinou příčinou.¹¹⁾ Když o žádosti ústně přednesené se píše se protokol, buďž na tento kolek upotrebena. Když by se však ani protokol nese-psal, a aniž by se co zanášelo do rejstříku juxtového neb do jiného úradního záznamu, buďž kolku za ústně přednesenou žádost upotrebena na úradním vyhotovení (licenci) straně vydaném sebou s kolkem za licenci.¹²⁾

Známky kolkové buďte buď dle uvedeného pravidla rádně přepsány neb úradní pečeti černou barvou překolkovány.¹³⁾

Při poplatných ústních žádostech za povolení volného přivozu (§ 95., odst. 3. lit. a) 2.) buďž povinností poplatkové učineno za dost tím způsobem, že patřičná známka kolková přilepí se na unikátní písemného oznámení celního aneb při ústních oznámeních na dotyčeném rejstříku a že se přepíše povolením dodatečně opatřeným.¹⁴⁾

¹⁰⁾ Zák. ze dne 14. května 1869 § 79., al. 1. (č. z. č. 63) a zák. ze dne 21. září 1869 § 9., al. 1. (č. z. č. 150).

¹¹⁾ Za takové záznamy sluší zvlášť míti i seznamy o podaných žádostech za licenci buďsi vůbec za příčinou evidence, buďsi za příčinou jakés dávký obecní (k fondu chudých a pod.), pak zanesení žádosti do podacího protokolu aneb jiné možné záznamy.

¹²⁾ Nař. mín. fin. a mín. vnitra ze dne 17. srpna 1894 č. 26.893, (Věst. m. f. č. 38, str. 291.) — Slov. též Nař. m. f. ze dne 28. března 1854 § 3. (č. z. č. 70). — Nař. m. f. ze dne 20. prosince 1862 odst. 8. (č. z. č. 102). — Rozh. m. f. ze dne 18. ledna 1866 č. 14.950. (Pril. p. Dol. Rak. č. 14, str. 30; p. Hor. Rak. č. 8, str. 29; p. Štyr. č. 10, str. 41; p. Kraj. č. 8, str. 45; p. Přím. č. 19, str. 95 z r. 1874; p. Hal. č. 4, str. 17; p. Krak. č. 10, str. 37; — Rozh. m. f. ze dne 3. prosince 1869 č. 38.884. (Pril. p. Mor. č. 16, str. 50.)

¹³⁾ Rozh. m. f. ze dne 17. července 1880 č. 20.676. (Pril. p. Mor. č. 12, str. 45; p. Hor. Rak. č. 6, str. 22; p. Tyr. č. 8, str. 15; p. Kor. č. 10, str. 72.)

¹⁴⁾ Nař. mín. fin. ze dne 20. prosince 1862 odst. 12. (č. z. č. 102).

3. Při listech nákladních možno i bez přepsání známky kolkové slohem vyhověti předpisům o kolkování, když u přijetí věci k dopravě vepíše se do známky kolkové den, kterého tak se stalo a to měsíc a poslední číslice letopočtu písmenami.¹⁵⁾

Za příčinou pohodlnějšího zapravování poplatku bylo — prozatím pouze pro obchod po moři Jaderském — povoleno, že v neupotřebené dosud blankety listů nákladních může býti vtisknut kolek 1 kr. neb 5 kr. za náhradu poplatku hotovými.¹⁶⁾

4. Při knihách poplatku podrobených budíž ustanovením poplatkovým za dost učiněno způsobem tímto:

Kdož chce za lakovou knihu již vázanou zapraviti poplatek, napiš na první straně, k čemu jest kniha ustanovena, má-li totiž býti knihou hlavní, knihou kontokorrentní nebo konečně jinou knihou obchodní neb živnostenskou a z kolika archů se skládá, pak den, měsíc a rok a potvrď udání toto svým podpisem. Mimo to budíž kniha (veškeré archy) protáhnuta silnou nití tím způsobem, aby jeden konec nití šel skrze první list knihy jmenované. Poplatník odpovídá z pravosti učiněných udání.

Knihá takto připravená budíž přinesena k úřadu ku překolkování ustanovenému. Úřad tento vyšetří, zda-li výminky uve-

¹⁵⁾ Při zásilkách pošto u povoznou dopravených má bezvýnimčně použito býti „poštovních adres průvodních“, jaké správou poštovní jsou vydávány a v nichž kolek 5 kr. již jest sebou vtisknut. (Nař. mín. obch. ze dne 16. října 1858 odst. 16., al. 2. (ř. z. č. 129).

Při dopravě po železnicích lze užití pouze železničních listů nákladních s vytištěnou již známkou kolkovou. (Nař. mín. sn. a mín. obch. ze dne 1. dubna a 2. listopadu 1884 ř. z. čís. 41 a 181; — Nařiz. mín. obch. ze dne 25. listopadu 1884 č. 40.343. Ústřední list pro želez. a paropl. č. 144, str. 2037.) Výjimku činí nyní pouze nákladní listy, které dle zákona jsou poplatku sprostěny, pak nákladní listy při přímé dopravě zásilek do Italie, Švýcarska, Francie, Belgie, Ruska, Rumunska a Srbska, kde pro určité společné dopravy se sehválením železničního úřadu dozorcého zavedeny jsou formuláře nákladních listů uehlyující se od formy všeobecně předepsané. — Vým. mín. sn. ze dne 22. října 1885 č. 32.531. (Příl. p. Čechy č. 21, str. 103; p. Štyr. č. 7; p. Kor. č. 14; p. Příl. č. 20, str. 255.) — Konečně bylo e. k. pr. společností žitná dráhy povoleno upotřebení nekolkovaných nákladních listů železničních při dopravě do přístavních měst Levanty a do jednotlivých stanic železnic v Orientu. (Vým. m. f. ze dne 1. prosince 1892 č. 28.443. Příl. p. Příl. č. 1, str. 6 z r. 1893.)

Ve všech těchto případech budíž pak kolkové povinnosti za dost učiněno způsobem, stanoveným pravidly všeobecnými.

¹⁶⁾ Nař. m. f. ze dne 26. září 1891 (ř. z. č. 148).

dené byly úplně splněny a když ano, upevní jeden konec niti, která skrze veškerý listy jest proláhnuta, na prvním listu a druhý konec na posledním listu knihy voskem pečatním, přilučiv úřední pečeť svou. Náležitě známky kolkové má poplatník na prvním archu přilepiti a řečený úřad kolkovní překolkovati.

Při knihách nevázaných neb při jednotlivých arších budíž každý arch zvlášť opatřen náležitou známkou kolkovou a úřadem překolkován.¹⁷⁾

Při knížkách zápisných (Einschreibbüchel), které vydávají obchodníci a živnostníci svým odběratelům, budíž náležité známky kolkové přilepeny a přepsány neb úřadem překolkovány na prvním listě knížky.¹⁸⁾

Při poplatných knihách jak vázaných tak i při jednotlivých prostých listech poplatných budíž poplatek zapraven dříve nežli se do nich co zaneslo nebo zapsalo.¹⁹⁾

5. Při legalisování budíž známky kolkové s poplatkem se srovnávající povždy přilepeny na listině k legalisování předložené a klausule legalisační budíž psána přes známky kolkové způsobem naznačeným.²⁰⁾

6. Při směněném osvědčení soudem sepsaném budíž známky kolkové přilepeny a řádně přepsány v původním rejstříku soudu na místě, na kterém se osvědčení zapíše.²¹⁾

7. Při směnkách lze učiniti za dost povinností poplatkové — nebylo-li užito náležitých kolkovaných blanketů úředních — pouze tím způsobem, že známky kolkové s vycházejícím poplatkem se srovnávající přilepi se na hruběté papíru, jehož se

¹⁷⁾ Nař. mín. lín. ze dne 9. dubna 1850 odst. 1.—3, (ř. z. č. 137).

¹⁸⁾ Rozh. m. l. ze dne 28. listopadu 1856 č. 39,354. (Pril. p. Hal. č. 1, str. 2 z r. 1857); dle ze dne 20. prosince 1862 odst. 11. (ř. z. č. 102); pak dle ze dne 6. října 1884 č. 25,544. (Pril. p. Mor. č. 7, str. 24; p. Štyr. č. 6, str. 14; p. Kor. č. 5, str. 21 z r. 1885; p. Kraj. č. 4, str. 14 z r. 1885.)

¹⁹⁾ Zda-li ten, jehož se dotýče, chtěl by učiniti za dost povinností poplatkové z kupeckých knížek zápisných jak z účtů, jakými se ve skutečnosti jeví, zachovejž předpisů v přeluce kolkování účtů platných (v. násl. odst. 8, pak § 124).

²⁰⁾ Nař. mín. lín. ze dne 28. března 1854 § 5., lit. d) (ř. z. č. 70).

²¹⁾ Změn. pol. saz. ¹⁷/₁₀₀ z roku 1862. — Nař. m. l. ze dne 28. března 1854 § 11. (ř. z. č. 70). Srv. též rozh. m. l. ze dne 26. května 1863 č. 23,845. (Pril. p. Hal. č. 18, str. 68; p. Krak. č. 13, str. 35).

²²⁾ Nař. m. l. a spr. ze dne 12. května 1860 (ř. z. č. 126).

ku směnce užije, prvé, nežli směnka se sdělá, a úřední pečeti překolkují se od úřadu k tomu výkonu zmocněného.²³⁾

Při překolkování budiž sebou naznačen den, kdy se tak stalo, a když by datum to nebylo zjevno již z otisku úředního razítka, budiž úřadem překolkujícím vepsáno číslicemi do každé známky.

Úřední překolkování nemá býti více před se vzato, jakmile nalézá se na dotyčném papíře již podpis vydatele, akceptanta neb indossanta aneb jakékoli strany vůbec.²⁴⁾

Směnka jediná, která byla ku připojení akceptu poslána do cizozemska a tímto akceptem opatřena, přišedši zpět předloží se ku překolkování, nebudiž proto obstavena, pokud nenachází se na ní žádný podpis zdejší a pokud buď ze směnky samé lze seznati buď že jinak přiměřeným způsobem bylo prokázáno, že akcept skutečně v cizozemsku byl na směnku dán a že směnka do 14 dnů po jejím přenesení do zemi zdejších byla ku překolkování předložena.²⁵⁾

Zda-li směnka ku překolkování známek kolkových předložena již jest vůbec datována aneb zda-li datum na směnce se nelézající souhlasí s datem, kdy směnka byla předložena, jest lhotejno, a nemá proto býti činěna žádná obstávka, pokud není na směnce žádného podpisu stran.²⁶⁾

Poplatek za prolongace pak za prohlášení zvlášt-nímu poplatku podrobená a směnce připojená (§§ 6., 11. a 12. zák. ze dne 8. března 1876 ř. z. č. 26.) (v. § 29.) budiž zapraven tím způsobem, že známky kolkové s poplatkem se

²³⁾ Ku překolkování známek kolkových na směnkách, účtech a pod. jsou ustanoveny: Finanční ředitelstva okresní, resp. jejich podací protokoly, veškerý úřady herní, veškerý úřady celní, které jsou v zemích zdejších a mají nejméně dva úředníky, a pak úřady, které zvlášť k tomu jsou anebo budou ustanoveny (Na př. v Praze: zemská hlavní pokladna, důchodkový úřad a signatura kolková.) (Srv. rozh. m. f. ze dne 10. května 1876 č. 12.532. — Příl. p. Čechy č. 11, str. 51.)

²⁴⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 14. B) al. 2. a 3. (ř. z. č. 26.)

²⁵⁾ Rozh. m. f. ze dne 5. března 1886 č. 6070. (Příl. p. Hor. Rak. č. 8, str. 22; p. Korut. č. 9, str. 35.)

²⁶⁾ Rozh. m. f. ze dne 4. září 1877 č. 9098. (Příl. p. Čechy č. 12, str. 55; p. Mor. č. 15, str. 62; p. Slez. č. 16; p. Hor. Rak. č. 9, str. 43; p. Korut. č. 8, str. 20; p. Přím. č. 18, str. 77; p. Tyr. č. 8, str. 17; p. Dalm. č. 20, str. 64; p. Buk. č. 11, str. 46.)

srovnávající prvé, nežli se zdělá prolongace neb jiné prohlášení, přilepí se na onom místě, na němž se prolongace neb jiné prohlášení má připojiti a že dle uvedeného pravidla všeobecného na barevném poli pod znamením kolkovým napíše se přes ně první řádek prohlášení v rovné čáře pořád jdoucí, aneb nečiní-li toto prohlášení ani jeden řádek, část toho prohlášení, nikoli však nadpis neb podpis.

Když jde o zapravení poplatku ze směnky v zemích cizích vydané, buďte přilepeny náležitě známky kolkové na hřbetě směnky a to, není-li tam (na hřbetě) ještě nic napsáno, na horním kraji, jinak přímo pod posledním cizozemským zápisem tam se nacházejícím tak, aby nad známkami nebylo již žádného příhodného místa, kde by se rubopis neb něco jiného mohlo napsati, načež budiž úřad již zmíněný požádán, aby známky ty překolkoval.

Tak se má státi dříve, nežli se směnka cizozemská v zemích zdejších dá do oběhu, nejdéle však do 14 dnů po jejím přenesení do zemí rakouských.²⁷⁾

Pak-li by kdo známkami kolkovými zapravil poplatek jiným způsobem než-li právě naznačeným, jmenovitě kdyby se překolkovaly známky pečeti neb stampilií nějaké osoby soukromé nebo pečeti některého úřadu, který není k překolkování zmocněn, neučiní se tím dosti povinností poplatkové.²⁸⁾

Jde-li o doplnění poplatku u některé směnky, která byla původně poplatku sprostěna nebo byla nižšímu poplatku poddána (§§ 5., 7., 8. a 9. téhož zák. ze dne 8. března 1876), buďte přilepeny známky kolkové s poplatkem doplňovacím se srovnávající na hřbetě směnky dříve, než se užije směnky k účelu, k němuž toho doplnění jest potřebí, aneb dříve, než nastane okolnost neb doba, která takové doplnění vyhledává. Pak-li by povinnost doplniti poplatek vzešla tím, že se má směnka podati k soudu (§§ 7. a 8. téhož zák.), tedy má soud známky kolkové úřadně překolkovati.²⁹⁾

Činí-li poplatek, který se má zapraviti, po případě poplatek doplňovací i s přírázkou více než 25 zl., může v té době, pokud lze zapraviti neb doplniti poplatek známkami kolkovými, zaplatiti

²⁷⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 13. (f. z. č. 26).

²⁸⁾ § 14. B), C) a F) téhož zák.

²⁹⁾ § 14. D) téhož zák.

jej přímo u některého úřadu k vyměřování poplatku ustanoveného (v. § 209.), ve kteréž případnosti tento úřad potvrdí na směnce, pokud se týče na papíře ku směnce určenému, že poplatek jest zapraven.³⁰⁾

Co ustanoveno o způsobu, jakým lze plniti povinnost poplatkovou při směnkách, má také platnost při kupeckých poukázkách, při závazných listech na placení peněz a při kupeckých dlužních listech v přičině peněžitých záloh daných na papíry cenné neb na zboží, nebylo-li k listinám těmto použito náležitých blanketů.^{31) 32)}

³⁰⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 14. b) (č. z. č. 26).

³¹⁾ § 18. téhož zák.

³²⁾ Povinnosti úřadů a orgánů jest zkoušeti zevnější (formální) podmínky pro překolkování vyžadované a překolkování známek kolkových se strany úřadů k tomu povolovaných nemá býti předsevzato, když nebylo šetřeno ustanovení, jaká šetřiti zákon jednotlivcům ukládá. Jmenovitě nemá překolkování býti předsevzato:

1. když směnka v zemích rakouských (nikoliv uherských) vydaná aneb dodatek na ni připsaný opatřen jest již podpisem strany (vydatelce, akceptanta, indossanta a pod.);

2. když směnka v cizozemsku vydaná v zemích zdejších byla již v oběh dána (v. § 29. lit. b) aneb když jest patrné, že směnka v cizozemsku vydaná avšak ne výhradně v cizozemsku splatná již před více jak 14 dny do zemí zdejších byla přenesena;

3. když vůbec vychází, že uplynula již doba, ve které bylo lze překolkování žádati;

4. když známky k překolkování určené nejsou dle předpisu na zadní straně (hřbetě) přilepeny a jde-li o poplatné dodatky, když přilepení známek nestalo se způsobem předepsaným;

5. když směnka opatřena jest známkami již vůbec aneb u nás neplatnými;

6. když známky jeví stopy opětného upotřebení; a

7. vůbec, když z rozličných příčin jako, že známky kolkové nejsou neporušeny, že není jich užito způsobem právoplatným a pod. k upotřebeným známám kolkovým nelze přihlížeti.

V případech sub 1—3. uvedených budiž mimo to učiněna obstarávka a o ni náležitý sepsán nález.

Když by nesprávně upotřebené kolky, na př. kolky na přední straně směnky přilepené a pod. byly ničené — třeba pouhým nedopatřením — úřadem překolkovány, není tím povinnosti kolkové nijak zu dost učiněno, a úředníky, již nesprávně upotřebené známky překolkují, má smloucí závazek dle § 13. nař. ze dne 28. března 1854 (v. § 140.) (Rozl. mín. fn. ze dne 7. května 1876 č. 12.281. — Frl. p. Čechy č. 10, str. 49); dle ze

8. Při účtech jest povinností již za dost učiněno, když přes kolkovou známku vůbec jeden rádek jest psán, tedy také jméno adresáta, datum ve spojení s místem vydání na řádku běžícím, nikoli ale tenkrát, když přes známku jest

due 20. dubna 1888 ad č. 8188. (Príl. p. Čechy č. 15, str. 69; p. Korul. č. 10, str. 37; p. Kraj. č. 13, str. 57.)

Do vypočítávání, zda-li stačí známky kolkové, jaké poplatníkem na sménce byly upevněny, nebudiž se pouštěno, pročez strana překolkování není osvobozena od škodlivých následků, jaké spojeny jsou s upotřebením nižšího než-li náležitého kolku.

Nelze-li při zkoušení směnky neb poplatných dodatků s určitostí seznati, zda-li vzhledem k době a jiným okolnostem za překolkování v čas bylo zažádáno, nebudiž překolkování odepřeno, avšak budiž ve smyslu § 24. zák. ze dne 8. března 1876 (V. § 171., odst. 2.) sepsán nálež úřadní, poněvadž náleží na straně, by podala důkaz o tom, že za překolkování v čas bylo zažádáno. (Nař. m. f. ze dne 28. března 1854 č. 4484, § 14., odst. 1—3. (č. z. č. 70). Siv. dále rozh. m. l. ze dne 10. května 1876 č. 12.532, pak výn. říj. řed. zem. p. Čechy ze dne 24. května 1876 č. 22.537 a ze dne 9. října 1876 č. 47.981. (Príl. p. Čechy č. 11 a 20) a konečně výn. zem. říj. řed. v Terstu. (Príl. p. Prím. č. 10, str. 49), které obsahují podrobně poučení pro úřady vykonávající o překolkování známek kolkových na směnkách.

Při směnkách, v nichž vyznačena jest suma sméneční v měně cizozemské aneb v cizozemských penězích zlatých neb stříbrných, nebudiž na základě cis. nař. ze dne 8. července 1858 (č. z. č. 102) a § 8. zák. ze dne 13. prosince 1862 (č. z. č. 89) přihlíženo k diferencei kursovní, vyjma že by z poznámky neb vyjádření na sménce se nacházejícího vycházelo, ze vyplacení směnky má se státi obnosem vyšším, než-li jaký jednoduchým převedením na měnu rakouskou vychází. Dle tohoto by na př. směnka znějící na 280 liber sterlingů bez každé poznámky a skále I. podrobená vyžadovala poplatku 2 zl., když by však obsahovala poznámku jako: „splatná v kursu za 120“, vyžadovala by již kolek 3 zl.

Při více exemplářích směnky, ze kterých jedna má podobnou poznámku či vyjádření, a druhá opět ne, budiž každá směnka pro sebe posuzována a po případě, že by řečená poznámka neb vyjádření teprve později chtělo býti připojeno, lze jevíti se tak snad vyšší poplatnosti směnky učiniti za dost překolkováním doplňovacíh známek kolkových, když tak se stane dříve, než-li se poznámka la na směnkou přidá aneb při směnkách, při kterých poznámka podobná byla přidána v cizozemsku, do 14 dnů po přenesení směnky touto poznámkou opatřené do zemi zdejších a pokud se týče dříve, než-li v zemích zdejších se dá v oběh. (Rozh. m. f. ze dne 6. ledna 1877 č. 586. — Príl. p. Čechy č. 1, str. 4; p. Mor. č. 2, str. 6; p. Slez. č. 1; p. Hor. Rak. č. 2, str. 5; p. Kor. č. 1, str. 1; p. Prím. č. 2, str. 3; p. Dalm. č. 3, str. 9; p. Hal. č. 15, str. 72; p. Buk. č. 3, str. 10.)

Při cizozemských směnkách s přílepkami (allongem) není vyloučena možnost, že odlepi se allonge správně kolkovaná a z té přeliny budiž k zřejmó

psán nápis (na př. „účet“), podpis vydavatelův³³⁾ anebo když vepíše se ve známku kolkovou pouze datum (na př. ve formě zlomku), aniž by tvořilo přes známku dále jdoucí řádek, aneb když vůbec známka upevněna jest na nějakém místě účtu, jenž netvoří část nějakého řádku.

Toto má míti platnost při účtech na blanketech tisknutých, litografovaných a pod. Při účtech psaných budiž jednáno dle pravidla všeobecného.³⁴⁾

By obchodníkům a živnostníkům usnadněno bylo zapravování poplatku z účtů vydaných, bylo k tomu svoleno, že rokem 1887 počínajíc lze kolek 1 kr. aneb 5 kr. vtisknouti přímo na nepopsané blankety účtů, když k tomu účelu takové předloží se centrálnímu kolkovému úřadu ve Vídni a když zapraví se obnos za kolky vycházející.³⁵⁾ ³⁶⁾

Kolkování blanketů na účty, v. § 144. odst. posl.

9. Při tržbě cenných papírů sluší činiti rozdíl mezi obchody s cennými papíry, jaké byly učiněny

a) na bursě,

α) s prostředkováním oficiálního arranzovacího úřadu, neb

β) bez takového sprostředkování, a

b) mimo bursu.

ad a) α) % bursovních obchodů, které vyřizují se oficiálním arranzovacím úřadem, budiž zapravena daň za každou jednotlivou závěrku nalepením kolkových známek 5kr. na horuším kraji

žádosti strany na směnco samé připsáno: „kolkové známky . . . (obnos budiž zde písmenky vypsán) . . . na přilepce (allongi) překolkovány“, a počet úřední přitlačena. (Rozh. m. f. ze dne 20. prosince 1877 č. 27.413. — Pfl. p. Čechy č. 1, str. 5 z r. 1878; p. Mor. č. 18, str. 83; p. Slez. č. 22; p. Korut. č. 1, str. 2 z r. 1878; p. Kraj. č. 1, str. 2 z r. 1878; p. Pflm. č. 3, str. 16 z r. 1878; p. Tyr. č. 1, str. 1 z r. 1878; p. Hal. č. 2, str. 5 z r. 1878; p. Buk. č. 15, str. 63.)

³³⁾ Odchylné ustanovení pro účty vydané při obchodech daní z tržby cenných papírů podrobených v. následující odst. 9.

³⁴⁾ Rozh. m. f. ze dne 15. října 1876 č. 19.279. — Pfl. p. Pflm. č. 18; pak rozh. m. f. ze dne 24. května 1877 č. 8500. — (Pfl. p. Čechy č. 7, str. 29; p. Mor. č. 10, str. 40; p. Slez. č. 13; p. Hor. Rak. č. 5, str. 21; p. Štyr. č. 4, str. 11; p. Korut. č. 5, str. 11; p. Pflm. č. 12, str. 48; p. Dalm. č. 15, str. 46.

³⁵⁾ Nař. m. f. ze dne 9. prosince 1886 č. 39.283 (ř. z. č. 175).

³⁶⁾ V Terstu jest c. k. sklad tabáku a kolků též opatřen potřebným strojem a oprávněn tisknouti na nepopsané blankoty nákladních listů kolkové známky 1 kr. a 5 kr. (Nař. m. f. ze dne 26. září 1891 ř. z. č. 148.)

první strany aranžovacího archu aranžovacímu úřadu podaného, jenž obsahuje veškeré obraty aranžované. — Každá známka kolková budiž pak aranžována kolkem předtiskem černé barvy obsahující jméno úřadu aranžovacího tak, by jedna část razítko vytištěna byla na známce a druhá na archu aranžovacím³⁷⁾

ad a) β) Z obchodů bez aranžovacího úřadu vyřízených (z obchodů přímých), budiž daň zapravena kolkem úředně vlistěným aneb upotřebením kolkových známek na účtu, který odevzdati má příjemce efektů ten, co je odevzdáván.³⁸⁾

ad b) Při obchodech s cennými papíry mimo burzu uzavřených sluší lisiti:

α) obchody stravni,

β) obchodní kupní a prodejové, pak dodavací, uzavřené prostřednictvím obchodního dohodce, a

γ) jiné obchody,

ad α) Zde budiž daň zapravena kolkováním účtů, jež dlužník (stravovatel) podává věřiteli, nebo kde by takovýto účet nebyl vydán, kolkováním spisu (složního, zástavního, depositního), jež věřitel vydává o tom, že efekty přijal. Spisy tyto kolkují se buď úředním vlistěním kolkem, neb upotřebením a zuehodnocením známek kolkových.³⁹⁾

ad β) Zde budiž daň zapravena tím, že kolkové známky s poloviční povinností daňovou se rovnající upotřebí se na každém z obou závěrečných listů stranám doručovaných. Kolkování samo lze vykonati způsobem sub α) naznačeným.⁴⁰⁾

ad γ) Při ostatních obchodech uzavřených za spolupůsobení obchodníka, jenž po živnostensku provozuje obchod s efekty (v. § 125., odst. 1.) mají platnosti tyto zásady:

I. Ne-li firma obchodníka s efekty zapsána v obchodním rejstříku, budiž povinnosti daňové (poplatkové) zadosť učiněno

³⁷⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 4, al. 1. (č. z. č. 172). — Nař. m. t. ze dne 10. listopadu 1892 § 17., al. 3. (č. z. č. 192).

³⁸⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 7., al. 1., § 8., al. 1. (č. z. č. 172). — Nař. m. t. ze dne 10. listopadu 1892 § 21., al. 1. (č. z. č. 197).

³⁹⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 10., al. 2. (č. z. č. 172). — Nař. m. t. ze dne 10. listopadu 1892 § 25., al. 1., 2. (č. z. č. 197).

⁴⁰⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 12., al. 1. (č. z. č. 172). — Nař. m. t. ze dne 10. listopadu 1892 § 26., al. 1. (č. z. č. 197).

kolkování účtu, jež obchodník ten má vydati a druhému kontrahentovi odevzdati.

2. Je-li firma obchodníka s efekty zapsána v obchodním rejstříku, upotřebením kolkových známek a to z jedné polovice na účtu (notě), jež obchodník s efekty má vydati a druhému kontrahentovi odevzdati a z druhé polovice v rejstříku (v. § 177., odst. 8.);

Pak-li protokolovaný obchodník s efekty poukáže některý úvěrní ústav, by odevzdal efekty ním (obchodníkem) prodané, má vydati a doručiti úvěrní ústav kupujícímu účel kolkovaný způsobem právě naznačeným, na proti čemuž jest daně prosba poukázka (konsignace) prodávajícího úvěrnímu ústavu svědectví.

3. Když oba kontrahenti jsou obchodníky s efekty, než prodávající za dost berní povinnosti, a to není-li protokolován, způsobem sub 1., je-li protokolován, způsobem sub 2. naznačeným.⁴¹⁾

Při veškerých obchodech s efekty, vyjma obchody s oficiálním aranžovacím úřadem vyřizené, může dan býti zapravena z části kolkem úradně vlištěným, z části upotřebením známek kolkových. — Každá známka kolková buďž

a) přepsána jménem (firmou) vydatele účtu, při čemž stačí, když na každé známce jest část jména (firmy), druhá část pak v nepřetržité řadě na druhých známkách nebo na listině aneb

b) přelíštěna razítkem černé barvy se jménem (firmou) vydatele, které přelíštění má se státi tím způsobem, aby část vylištěného razítka bylo viděti na známce, druhou pak na listině.⁴²⁾

Za příčinou poplatkových výhod Rak.-Uh. bance zvlášť poskytnutých v. § 203. lit. l).

10. Při obržecích potvrzeních, daných v peněžní knize úřadu depositního (kde nejde o předmět úradního uschování deposita, nýbrž o předmět poplatku škálového) buďž poplatek zapraven přilepením známek kolkových v dotyčné rubrice knihy a když by to nebylo lze provésti, buďž vyhotovena zvláštní dle uve-

⁴¹⁾ Zák. ze dne 18. září 1892 § 13., al. 1. a § 15. (č. z. č. 173). — Nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 27. (č. z. č. 197).

⁴²⁾ Nař. m. f. ze dne 10. listopadu 1892 § 21. (č. z. č. 197).

dených zásad rádně kolkovaná kvitance, a že tak se stalo, budíž významěno v rubrice vydání knihy peněžní.^{43) 44) 45)}

11. Při listinách obsahujících zřeknutí se všelikého nároku k náhradě, jaké vydávají dle § 3. instrukce výnosem min. fin. ze dne 9. června 1890 č. 22.015 prohlášené o revizi váhy a vzorků, když tato se předsevezne při zásilkách eukru surového kontrolními orgány na místo strany, sluší rozeznávat, zda-li vyjádření takové tvoří listinu zvláštní, neb zda-li jeví se býti integrující částí kupecké korespondence. V případě

⁴³⁾ Vým. min. sp. ze dne 28. srpna 1881 č. 12.930. — Rozh. min. fin. ze dne 2. září 1881 č. 26.663. (Přil. p. Mor. č. 7, str. 22 z r. 1882; p. Kraj. č. 12, str. 95 z r. 1882; p. Kor. č. 19, str. 109; p. Tyr. č. 10, str. 19; p. Pfm. č. 15 strana 74).

⁴⁴⁾ Pro smlouvy uzavřené mezi správou důchodů neb lesními úřady statků státních a nábožensko-matčích a nosí osobami jinými o koupi dříví, o pacht, nájem a pod., pro které ve smyslu pol. saz. ^{41/75} lit. a) pop. zák. a poznámky k tomuto odstavci položky (v. § 203, lit. a) nelze dovolávat se osobního osvobození od poplatku pro úřady zmíněné a které povždy ve dvou stejnopisech mají býti vyhotoveny, byla vyslovena zásada, že sluší nésti poplatek za jeden stejnopis straně a za druhý statku, jehož se dotýče.

Přidržovati stranu ku zapravení poplatku i za druhý pro statek či důchod určený stejnopis, jest zřejmě zakázáno.

Za příčinou kontroly, že totiž poplatky, jaké sluší uhrazovati z důchodů statku, také skutečně byly vydány, bylo nařizeno, že listiny, které mají býti stručněm vydány, mají býti vydávány bez kolků, že ale příslušné kolky povždy mají býti přilepeny na dokumentu, jakým nutno doložiti položku vydání, ku které listina byla vydána. Při položce vydání budíž pak zřejmě uveden dokument, na kterém byly známky kolkové upotřebeny a místo, na kterém tento byl k účtu přiložen.

Podobný způsob zapravování poplatek má míti místo při obdržecích potvrzených zmíněnými úřady lesními neb důchodními vydaných; mají totiž vydána býti bez kolků, poplatek budíž však v žurnálu důchodu co výdaj sčítován a příslušné kolky budíž přilepeny na některém dokumentu, jež nutno přiložiti k účtu o hmořích, na př. na poukázce vystavené v příčině vydání dřeva a pod. (Srv. rozh. m. l. ze dne 16. prosince 1857 č. 30.410. — Věst. m. l. č. 56, str. 531; a výn. lin. řed. p. Kraj. ze dne 19. srpna 1865 č. 8596. — Přil. p. Kraj. č. 25, str. 128.)

⁴⁵⁾ Při prodejších vojenských věcí erárních budíž tenkrát, když při uzavření smlouvy objem plnění není ještě znám, poplatek ze smlouvy (dle skály III.) zapraven tím způsobem, že se kolky přilepí anebo zaplacení poplatku hotovýmí potvrzí na listu odevzduelnu (Regenschein), kterým se strana legitimuje ku složení peněz.

Obdržecí potvrzení jest poplatku prosto.

(Oběžn. min. voj. ze dne 22. září 1866 odd. 11., č. 6975. — Přil. p. Čechy č. 2, str. 7 z r. 1874.)

prvém budíž povinnosti poplatkové učiněno za dost způsobem za pravidlo uvedeným, budíž totiž upotřebené známky kolkové jedním řádkem listiny správně přepsány a v případech druhých budíž s korespondenci naloženo jak s listinou pod výmínkou osvobozenou a budíž tedy poplatkové povinnosti učiněno za dost dříve, než-li se užije listiny té k účelu, za kterým byla vydána.⁴⁶⁾

12. Při úředních vyhotoveních poplatku podrobených budíž upotřebeno známek kolkových způsobem, jaký co pravidlo byl uveden.⁴⁷⁾

Pro vyplnění povinnosti poplatkové při exempláru stanov, na němž připojena býti má klausule schvalovací, či potvrzující, budíž potřebné známky kolkové (1 zl. za 1. arch a po 50 kr. za každý další arch) přiloženy k podání, s kterým se exemplár ten předkládá.

Známky samé lze úřadem připevniti všechny na první stránce statutu a překolkovali úřední pečeti v černé barvě. Neupotřebené známky kolkové (na př. v případě neschválení či nepotvrzení statutu) budíž straně zpět vráceny.

13. Při vkladech do knih veřejných musí známky kolkové s povinným poplatkem se srovnávající odevzdány býti podacímu protokolu sehou se žádostí za vklad. Podá-li se žádost poštou, budíž známky kolkové ve zvláštní obálce přiloženy a budíž to vyznačeno zevně na obálce (kuvertu), jakož i na podání samém.⁴⁸⁾

Že způsob tento činíti za dost povinnosti poplatkové jest bezvýjimečný či imperativní, nepřevysuje-li rádný poplatek 4. zl. (a s přírůžkou 5. zl.) a že v případech, kde tenlýž poplatek

⁴⁶⁾ Vým. m. č. ze dne 28. července 1853 č. 26.933. (Pril. p. Čechy č. 57 str. 51; p. Mor. č. 21, str. 98; p. Slez. č. 5, str. 24.)

⁴⁷⁾ Nař. m. č. ze dne 28. března 1854 § 10. (ř. z. č. 70).

⁴⁸⁾ Při osobním podání žádosti za vklad budíž podacímu protokolu převzetí známek kolkových v přítomnosti strany potvrzeno na podání samém a po případě též na přepisu rubriky, jakou strana sehou přinesla.

Vyhoví-li se žádosti, budíž na koneč dotčeného výměru potvrzeno, že poplatek a jakou částkou byl složen. Kolkové známky samé budíž přilepeny na vyřízení, kteréž uschováno býti má při úřadě, jemuž vedení knih veřejných jest svěřeno, pak budíž přepsány datem a jednacím číslem vyřízení vyhovujícího a konečně překolčovány.

Nehylo-li žádosti dáno místa, budíž známky kolkové vráceny, o čemž budíž na koneč vyřízení zmínka učiněna. Přijeti budíž soudu potvrzeno buďsi stranou buďsi po případě poštou. (Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 6., (5) odst. 2. — ř. z. č. 89.)

prevyšuje tuto minimální částku 4 zl., resp. 5 zl., jest způsob tento pouze fakultativní, bylo již uvedeno (v. § 134.).

14. Při pozůstalostech, při kterých sluší zapravovati poplatek známkami kolkovými (v. § 134.), buďtež tyto přílepeny na výkazech pozůstalosti od dědiců podaných aneb ve protokolech projednávacích, přepsány čísla podání neb protokolů a konečně překolkovány.³⁹⁾

§ 143.

Kdy nepřihlíží se ke kolku upotřebenému.

Ke známám kolkovým nemá býti přihlíženo a předměty, na nichž jsou přílepeny, buďtež považovány za nekolkované:

a) když známky kolkové nejsou úplně, když totiž část chybí;

b) když části známky kolkové byly děleny a opět dohromady dány, necht' pocházejí z též známky kolkové či nie;

c) když známka kolková nebyla na předmětu přípevněna dle předpisu;

d) když známka kolková není naznačeným způsobem přepsána, kde předpis tak žádá;⁴⁾

e) když v jiných případech nepřepsaná známka kolková nebyla překolkována způsobem předepsaným hlede k ustanovení, dle kterého přejde závazek na poplatníka teprve, když nepřekolkované spisy bez poznámky zpět přijal (§ 140.);

f) když upotřebí se jiných známek kolkových, než pro ten který případ zákonem ustanovených. Na př. upotřebení obyčejných známek kolkových k uhrazení daně z tržby cenných papírů a naopak;^{39) 4)}

³⁹⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 6. G, odst. 3, (č. z. č. 89).

⁴⁾ Překolkováním známek kolkových razítkem soukromým nelze učiniti za dost povinnosti poplatkové, (šv. nař. m. l. ze dne 1. prosince 1854 č. z. č. 306.)

Odechytku od zásady této při dani z tržby cenných papírů v. předch. § 142., odst. 2.

³⁹⁾ Nař. mín. fin. ze dne 28. března 1854 § 14, (č. z. č. 70); dle ze dne 13. února 1858 (č. z. č. 103); Zák. ze dne 18. září 1892 § 24, (č. z. č. 172).
— Nař. m. l. ze dne 10. listopadu 1892 § 39, (č. z. č. 197).

⁴⁾ Řádnému upotřebení známek kolkových nemá býti na závadu, když známky tkr. a škr. na účtech kupceckých, na listech nákladních

g) když upotřebeno bylo známek kolkových nemajitelů více platností;

h) když upotřebeno bylo známek kolkových — třeba platných a třeba způsobem jinak úplně vyhovujícím — při listinách, z nichž má býti placen poplatek hotovými;⁵⁾

i) když známky kolkové jsou padělané, zfalšované neb opětne upotřebené.⁶⁾

Proti kterým osobám v těchto případech posledních má míti místo řízení dle důchodkového zákona trestního v. § 172.

a pak na „polizze di carico“ v obvodu zemského finančního úřadu trestského a zaderského vydané před jejich upotřebením k vůli oznámení firmy vydavatelovy neb majitelovy opatří se písmenky neb jinými znamenými made dirkovanými, předpokládajíc, že to nevedí, by mohlo býti určité posouzeno, zda-li známky kolkové jsou pravé a posud neupotřebené.

Dirkování takové má býti provedeno v hotejší části známky kolkové a co možno patrně tím způsobem, by neporušena zůstala prostora pro předepsané přepsání určení. (Nař. mín. fin. ze dne 23. ledna 1878 čís. 28.061 al. 1. a 2. — Věst. m. f. č. 2, str. 6; nař. m. f. ze dne 4. února 1886 čís. 3234. — Věst. m. f. č. 5, str. 20.)

⁴⁾ Ustanovení, že nemá býti přihlíženo ku známkám, jichž nebylo dle zákona upotřebeno, může se vztahovati pouze k pokutě, která má býti vyslovena. — Proto není vyloučeno, by nesprávně upotřebenou známkou kolkovou pomocí dodatečného překolkování zákonná povinnost za dost bylo učiněno, když co do pravosti známky není žádné pochybnosti a když není žádného podezření, že by známky opětne bylo užito. (Srv. rozl. m. f. ze dne 11. října 1886 č. 29.487. — Příl. p. Štyr. č. 43, str. 189; p. Tyr. č. 30, str. 51.)

Vůbec sluší míti na zřeteli, že v případech zde sub a)–e) uvedených známky kolkové skutečně byly upotřebeny a že nebyly upotřebeny způsobem předepsaným jest z pravidla odůvodněno neznalostí zákona aneb neopatrností neb nedbalostí, nikoli ale zlým úmyslem stran, jichž se dotýče, protože nelze podobně nešetření zákonného ustanovení na roveň postaviti s přestupky jevícími se co pravé zkrácení důchodů.

V případech sub a)–e) uvedených odpadá pokuta, a má k opětnému uhrazení předepsán býti poplatek jednodachý; uho udrná praxe připouští ve směru tomto též, že při okolnostech zvlášť polehčovavcích může k tomu se strany úřadů finančních býti svoleno, by nesprávně upotřebené ale pravé známky věřítány byly v řádný poplatek nově předepsaný, čímž ovšem pak odpadá opětne placení i poplatku řádného, ač není-li zákonem přesně předepsána cesta, kterou kráčí dlužno v případech podobných, jak na př. při sménkách, účtech kupeckých atd. (Srv. zák. ze dne 8. března 1876 ř. z. č. 26.)

⁵⁾ Nař. m. f. ze dne 20. prosince 1862 odst. 6., al. 2. (ř. z. č. 102).

⁶⁾ Popl. zák. § 87.

§ 144.

b) *Užitím kolkovaných blanketu úředních.*

Upotřebení kolkovaného blanketu úředního jest buď obligatorní jako při nákladních listech poštovních a železničních, při promesách, aneb fakultativní, kde totiž neukládá se užití blanketu úředního za povinnost a kde proto může každý povinností poplatkově učinili za dost také tím, že užije se dle předpisu známek kolkových.

Podobných blanketu úředních používá se nejčastěji při směnkách, kupceckých poukázkách na platy peněžní nejdéle do 8 dnů splatných¹⁾ a při účtech.

Známku kolkovou lze vtisknouti úřadem též na nepodepsané železniční listy nákladní, když tyto soukromými tiskárnami byly vyrobeny dle předpisů platných.²⁾

Bylo-li při směnce použito kolkovaného blanketu úředního, a nastane-li povinnost doplatit poplatek prvotní, budíž doplňovací poplatek ten zapraven známkami kolkovými s tímž poplatkem doplňovacím se srovnávajícími a to způsobem v předcházejících §§ 138., 139. blíže naznačeným.^{3) 4)}

¹⁾ Nař. m. l. ze dne 18. listopadu 1890 (č. z. č. 201).

²⁾ Nař. m. obch. a řn. ze dne 11. prosince 1892 § 15. (č. z. č. 213). Pro vtiskování známek kolkových na takové železniční listy nákladní byly ustanoveny e. k. centrální kolkovní úřad ve Vídni a e. k. tabáková a kolková skladisté v Terstu (Nař. mín. řn. ze dne 14. února 1893 č. z. č. 24) a v Praze (nař. mín. řn. ze dne 10. května 1893, č. z. č. 81). dále e. k. hlavní celní úřady v Brně a ve Lvově a pak e. k. tabáková a kolková skladisté v Hradci Štýrském. (Nař. m. l. ze dne 6. března 1894, č. z. č. 43.)

³⁾ Zák. ze dne 8. března 1876 § 14., lit. A) a B) (č. z. č. 26).

⁴⁾ Správcé finanční (ministrům financí) jest na vůli zůstaveno, aby dala tisknouti pro tu neb onu firmu zvláštní směněné blankety úředním znamením kolkovým opatřené. Uvedená ustanovení o blanketech obvyčejných mají úplnou platnost též pro tyto blankety zvláštní. (Zák. ze dne 8. března 1876 § 15., č. z. č. 26. — Nař. mín. řn. ze dne 31. března 1876 č. 8846 ad § 15., č. z. č. 54.)

Abý se vyhovělo žádostem z mnoha stran projeveným, prodávají se od 1. srpna 1876 počínaje mimo kolkované blankety směněné s textem německým a vlaským také restované kolkované směněné blankety všelikého druhu, na kterých není text tiskem, které však jinak jsou úplně stejny. (Nař. m. l. ze dne 29. června 1876 č. 16.894, č. z. č. 92.)

Blankety promesní jsou opatřeny „guillochovaným“ juxtami pro potřebu těch co promesy vydávají a pro případné jich přetisknutí. Pak-li by kdo sobě přál opatřeny míti blankety zvláštním přetiskem, na juxtě a na tom

Při promesách, kterými se prodá naděje na výhru z více než jednoho losu, může další poplatek před jich vyhotovením zapraven býti buďsi známkami kolkovými řádně přepsanými neb řádně překolkovanými, buďsi holovými.^{6) 7)}

místě, které při udělení promesy se profizne, necht' obrátí se se svou žádostí k e. k. státní tiskárně ve Vídni, která jest poukázána, přání tomu vyhověti za náhradu spojeného s tím nákladu tiskového a zastáti žádané blankety cestou ústředního skladiště pro prodej kolků tomu skladišti prodejevému, které se nalézá v místě bydliště objednatelova aneb které jest tomu bydlišti nejbližší, kde pak po zapravení kolků a zmíněného nákladu tiskového lze je odebrati. (Nář. m. f. ze dne 23. listopadu 1862 odst. 2., ř. z. č. 86.)

⁶⁾ Zák. ze dne 7. listopadu 1862 § 5., al. 2. (ř. z. č. 85).

⁷⁾ Při vydávání blanketů promesových sluší četřítí zvláštních ustanovení kázaných opatrností finanční, a sice:

1. Majitelé promesy dle předpisu vyhotovené buďž proti uložení jejího ověřeného přepisu poplalkovým úřadem bezplatně vydáno tolik kolkovaných blanketů, za kolik buďsi známkami kolkovými, buďsi holovými bylo zapraveno a týmž úřadem buďž na prvopise o tomto vydání poznámka učiněna a do blanketů buďž tentýž den tahu vepsán. (Zák. ze dne 7. listopadu 1862 § 5., al. 3., ř. z. č. 85.)

2. Úřad pro vydání blanketů promesních ustanovený má sice zjišiti, že — jak na originále uvedeno — poplatek správně a řádně byl zapraven, že přepis souhlasí s originálem, že udání o zapravení poplatku v pověřeném přepise uvedené souhlasí s originálem, má pak jak na originále tak na pověřeném přepise poznamenati, kolik kolkovaných blanketů promesních má býti vydáno a mnoho-li vzhledem k tomuto počtu odepsáno býti má od poplatku na originále správně zapraveného, dále má na všech blanketech, co mají býti vydány, psánu vyznačiti den tahu jak v originále jest udán, a konečně má předložit býti blankety i s listinou originálem a jejím přepisem říditeli okresu finančního neb úředníkovi na jeho místo za tím účelem ustanovenému, by do nich nahlédli a je sebou podepsali. (Nář. mín. fin. ze dne 23. listopadu 1862 č. 61.380 odst. 5. — Věst. mín. fin. č. 51, str. 341.)

3. Promesa originál a po případě původní listina oprávnující buďž úřadem křížem přeškrtnuta, aniž by se tím obsah stal nečitelným, když žádány a vydány byly promesní blankety za všechny losy v promese neb listině oprávnující uvedené. Pak-li žádáno bylo méně blanketů promesních, nežli obsahuje promesa neb oprávnující listina čísel losů, buďž přeškrtnuta, aniž by to čitelnosti vadilo, tolik čísel — jež voliti straně jest ponecháno — kolik se žádá blanketů promesních.

Podobně buďž naloženo, když později se žádá za vydání promesních blanketů za losy posud neškrtnuté.

V případech prvých buďž na dotyčné listině napsána slova: „Tato listina neodvádňuje pro držitele žádného práva více k naději na výhru“; a v případech druhých: „Tato listina odvádňuje pro držitele právo k naději na výhru

Aby se usnadnilo uzivání blanketů k listinám a spisům, bylo vysloveno, že lze pokládati povinnost platiti poplatků za splněnou, když náležitě známky kolkové přilepi se na blanketu dříve, nežli se na něm listina neb spis sepiše (nežli se blanket vyplní) lakovým způsobem, aby mezi známkou a sepsáním či vyhotovením, k němuž blanket jest ustanoven, nezbylo místa k nějakému jinému sepsání, a když je překolkuje úřad, jemuž přísluší kolek přeliskuouti neb vyměřovati poplatky přímo splatně. Úřadům tento nepřislouží překolkovati na blanketech známky kolkové, když zmíněná podmínka není splněna.⁴⁾

Oznamování poplatných právních jednání a výkonů úředních.

§ 145.

O povinnosti, činiti oznámení vůbec.

Právo státní pokladny k poplatku nastává tou dobou, když se uzavřelo právní jednání v zemích zdejších. Při právních jednáních, v příčině kterých strany se umluvily o smlouvu písemnou, budiž za tuto dobu pokládán den, kdy byla listina zdelána.¹⁾

By právo toto též mohlo býti účinně přivedeno k platnosti, jest zapotřebí, by správa státní nabyla vědomosti o všech před-

nyň pouze při . . . číslech losů posud nepřeškrtautých⁶⁾. (Na místě vyznačeném budiž slovy uveden hromadný počet těchto čísel, na př. „pět“.) (Nař. mín. fn. ze dne 6. února 1863 č. 6499. — Věst. m. l. č. 7, str. 83.)

⁷⁾ Ku překolkování známek kolkových na promesách, když jednotlivé promesy neb listiny, kteréž v příčině oprávnění ku prodeji naděje na výhru promesám na rovně postaveny jsou, zní na více než na jeden los, jsou pouze povolány ve Vídni: Ústřední skladisté pro prodej známek kolkových a jiné úřady v místech okresních fidejistov finančních zemskými úřady finančními k tomu cíli zvlášť naznačené.

Jinak jsou mimo Vídeň pro překolkování povolány úřady pro vyměřování poplatků ustanovené. (Nař. mín. fn. ze dne 23. listopadu 1862 odst. 3. a 4., ř. z. č. 86.)

⁶⁾ Nař. mín. fn. ze dne 20. prosince 1862 odst. 13. (ř. z. č. 102).

¹⁾ Popl. zák. § 44., al. 1.